Fl. 2.95 - 55 F

SEX Plus

151

DE WIJNGAARD VAN SYLVIE BERGER

Henri Delneuville

De wijngaard van Sylvie Berger

Wat een godverdomd boeregat, dacht Jean, toen zijn moeder haar Renault 25 de enige straat die het dorpje in de Provence rijk was, liet indraaien. Als om zijn gedachten kracht bij te zetten, zei mijn moeder met een brede glimlach :

— We zijn er bijna, schat. Het is hier niet veel soeps, wel ?

— Een dooie boel, knorde Jean boos.

— Wacht tot je ons nieuwe huis ziet. Ik ben zeker dat je er dadelijk verliefd op zult zijn.

Maar daar had Jean zo zijn twijfels over. Van in het begin had hij zich tegen deze verhuis verzet. Nancy was dan misschien niet de rustigste plaats om te wonen, maar hij had het er steeds best naar zijn zin gehad. Bovendien waren al zijn vrienden en, nog belangrijker, al zijn vriendinnen er achter gebleven.

Zijn ouders vonden zowat een jaar geleden dat hun relatie voortzetten niet de minste zin meer had, dus waren ze naar de rechtbank gestapt. Ondertussen was de scheiding rond. Blijkbaar waren daarmee de haatgevoelens die ze voor mekaar koesterden allerminst verminderd, want Jeans moeder kon zelfs de gedachte in dezelfde stad te blijven wonen waar ook haar ex-man leefde niet aanvaarden. Aangezien ze om de kost te verdienen kinderboeken schreef, had ze als excuus aangevoerd dat ze zich in Nancy onmogelijk kon concentreren.

Belachelijk, had Jean opgemerkt. Voordien was het haar toch telkenmale gelukt, nietwaar ?

Maar zijn moeder was onvermurwbaar

© 1987 by Uitgeverij BYBLOS
Brussels

gebleken, had zijn protesten met een voor haar typisch gebaar weggewuifd en haar zin doorgedreven. Het resultaat was dat ze binnen de kortste keren een fermette in dit boerengat in de Provence gevonden had. En dat ze het ding gekocht had, was nog het ergste van allemaal. Jean kon fluiten achter zijn jaarlijkse vakantie in het buitenland. Zijn moeder had erop gestaan dat hij haar hielp bij het verhuizen en zijn volledige zomervakantie zou gebruiken om haar bij te staan het huis in te richten. Hoe hij ook bad en smeekte hem bij zijn vader te Nancy te laten, ze was onvermurwbaar gebleken. Vloekend had hij gebruld dat hij al zeventien was en dat ze wel eens mocht leren rekening te houden met het feit dat hij geen kind meer was. Maar ze ging dapper door met zijn leven voor hem te regelen en hij had zich noodgedwongen moeten neerleggen bij het feit dat hij, zolang hij zijn baccalauréat niet behaald had, naar haar pijpen zou moeten dansen. Hij wou dat hij al een jaar ouder was, dan kon hij, mits een beetje geluk met zijn eindexamens, naar de universiteit. En hij zwoer een dure eed dat hij de schade die hij hier ongetwijfeld zou lijden, dubbel en dik zou inhalen. Maar zover was het dus nog niet.

Ook zijn vader had hij gesmeekt hem bij hem te houden, maar die had er duidelijk niet veel voor gevoeld. Ten eerste was er de onverbiddelijke uitspraak van de rechtbank geweest die hem had toegewezen aan zijn moeder en ten tweede lag het duidelijk in zijn vaders bedoeling van zijn herwonnen vrijheid te profiteren. Met volle teugen. Het laatste gesprek dat hij voor zijn vertrek met hem had gehad, was zijn pa vergezeld geweest van een verblindende blondine waar Jean slechts met de grootste moeite zijn geile blikken van had kunnen afhouden.

Enfin, zuchtte Jean. Er valt niets aan te veranderen, dus moet ik er mij maar in schikken.

Ondertussen passeerden ze de laatste huizen van het dorp.

— Is dat alles ? vroeg Jean smalend.

Zijn moeder knikte afwezig : de weg die ze volgden, was zo mogelijk nog smaller geworden en ze had haar aandacht nodig om de wagen niet van de hobbelige kasseien te laten dansen. De schemering begon reeds te vallen en Jean staarde onaangedaan naar de lucht aan de horizon die door de laatste stralen van de ondergaande zon in verschillende schakeringen van rood en oranje oplichtte.

— Nog drie kilometer, prevelde zijn moeder.

— Dat ook nog, grinnikte Jean wrang. Ligt dat idiote kot nog een flinke afstand buiten dat vervloekte dorp ook.

De hele situatie begon hem hoe langer, hoe meer de keel uit te hangen, temeer daar hij terugdacht aan zijn liefje van wie hij enkele uren geleden ontroerd afscheid genomen had. Alhoewel, ontroerd... Michelle was veel ontroerder geweest dan hij, want hij had nooit echt van haar gehouden. Daarvoor was ze naar zijn maatstaven niet knap genoeg geweest. Hij had zich steeds geërgerd aan haar vrij banale, met sproeten overdekte gezicht. Ook haar borst en rug hadden volgestaan met die rosse plekken. Maar hij was bij haar gebleven omdat ze leuke tieten had gehad en een lekkere kut, die hij regelmatig mocht neuken, in afwachting dat hij een knapper meisje ontmoette, dat ook bereid was met hem naar bed te gaan. Dan zou hij geen seconde geaarzeld hebben om Michelle de bons te geven.

Michelle had jankend beloofd hem iedere dag een lange brief te schrijven en hem bezworen haar te komen opzoeken, iedere keer als hij te Nancy zou zijn. Dat zou hij zeker doen, al was het maar om haar te neuken en niet zozeer voor haar persoontje. Want met die brieven was hij niet vet, vond hij.

— Daar is het, zei zijn moeder triomfantelijk, terwijl ze de auto een verrassend ruime oprijlaan opstuurde. Hoe vind je het ?

Het huis was nog half verborgen door hoog opgeschoten struiken, maar Jean

liet toch al maar een goedkeurend gebrom horen om een bij voorbaat verloren discussie met zijn moeder te vermijden.

— Is het niet mooi ? riep zijn moeder verliefd uit.

— Prachtig, zei Jean gemaakt gemeend, alhoewel hij de fermette hoegenaamd niet zo bijzonder vond. Het was een doodgewoon huis in de erg gewilde boerestijl, waar zovele mensen de laatste tijd verzot op schenen te zijn. Jean had nooit veel aan die stijl gevonden, maar kom, het "kot" viel toch beter mee dan hij oorspronkelijk gedacht had.

Zijn moeder parkeerde de auto vlak voor de deur en stapte fier als een pauw uit. Het eerstkomende halfuur besteedden Jean en zijn moeder aan het uitladen van de zwaarbeladen Renault. Het meubilair was reeds enkele dagen geleden aangekomen en stond her en der verspreid in het huis.

Jean zuchtte gepijnigd toen hij aan de nabije toekomst dacht, die hij zou gebruiken om tafels, stoelen, kasten en banken naar hun juiste plaats te slepen. En dan zouden de tientallen dozen uitgeladen moeten worden en alle voorwerpen die erin zaten, zouden eveneens hun definitieve plaats moeten krijgen. En zijn moeder kennende, wist hij dat dat een langzame en treurige job zou worden. Want vooraleer zij tevreden was over iets, had ze het drie keer het huis rondgezeuld.

Hij gaf het niet graag toe, maar hij was tevreden over zijn slaapkamer die een stuk ruimer was dan degene die hij te Nancy had gehad. Een heel stuk ruimer, zelfs.

Nadat ze hun vooraf klaargemaakte broodjes hadden opgegeten, hielp hij zijn moeder hun slaapkamers voorlopig in orde te brengen, zodat ze er de nacht zouden kunnen doorbrengen.

— Wat is dat daar in de tuin ? vroeg hij, toen hij een blik uit het raam wierp en in de woestenij die voor een tuin moest doorgaan een laag gebouw zag staan.

— Een berghok, vertelde zijn moeder. Daar kunnen we een heleboel rommel in opstapelen. Het heeft zelfs een uitgebreide zolder. Misschien kun je er wel een speelkamer van maken, waar jij je electrische trein permanent kunt in opstellen !

— Mam, ik ben zeventien : ik speel niet meer met treintjes.

— Ach, doe niet zo volwassen, zuchtte zijn moeder. Je vader speelde zelfs nog met die kinderspullen.

Daarom noemen ze vrouwentieten en electrische treinen geen speelgoed, dacht Jean aan het afgezaagde grapje. Het is allebei voor de kinderen, maar de mannen spelen ermee. Hij slaagde er zowaar in even te glimlachen.

Jean besloot voor het slapengaan een kijkje te gaan nemen in het berghok in de tuin. Hij liep door de fris geurende, met rijke manestralen overgoten wildernis en opende de niet afgesloten deur. Ze zwaaide krakend en piepend open en hij stapte er binnen. Aan de schakelaar die vlak naast de deur zat, was te merken dat er zelfs electrisch licht in het berghok aangebracht was, maar toen hij hem overhaalde, bleef alles even duister als het was.

Zeker een kapotte zekering, dacht hij en besloot er de volgende dag even naar te kijken. In het donker vond hij het geraadzaam de trap naar de zolder maar niet te beklimmen en hij liep terug naar buiten. Toen hij de deur achter zich sloot, hoorde hij eensklaps een dof geluid dat van de zolder scheen te komen. Hij schrok en bleef staan, met de klink nog in zijn hand en de oren gespitst. Maar het geluid herhaalde zich niet en hij haalde de schouders op.

Ik zal me vergist hebben, dacht hij. Of misschien is er iets omgevallen daarboven. Morgen zal ik er wel een kijkje nemen.

Hij trok de deur in het verroeste slot en stapte terug naar het huis. Zijn moeder was doodmoe reeds naar bed gegaan en hij besloot haar voorbeeld te volgen. Hij kroop naakt tussen de koele lakens en haalde diep adem.

Zou ik of zou ik niet ? dacht hij.

Maar zijn door bepaalde eenzijdige

gedachten gestimuleerde pik hield hem niet lang in twijfel. Terwijl een heleboel naakte, rondborstige grietjes voor zijn geestesoog defileerden, rukte hij zich op zijn gemak af.

De volgende dag bleef Jean zijn moeder helpen, tot drie uur 's namiddags. Dan hield hij het voor bekeken en vertelde haar kordaat dat hij erop uittrok om de omgeving te verkennen. Zijn moeder opperde geen bezwaar en drukte hem alleen op het hart voor het avondeten thuis te zijn. Aangezien dat pas om zeven uur gepland was, had hij nog ruimschoots de tijd om zich een beetje te amuseren. Hij besloot het berghok aan een kort onderzoek bij daglicht te onderwerpen en liep door de verwilderde tuin.

Ja, er valt inderdaad iets van te maken, besloot hij toen hij de vrij grote ruimte in zich opnam. En ook met de zolder valt iets te doen.

Hij merkte voetsporen op in de dikke stoflaag op zolder, doch was ervan overtuigd dat die van zijn moeder moesten zijn die het berghok waarschijnlijk nauwkeurig bekeken had toen ze het huis kocht. Hij vroeg zich wel af wat dat rare geluid gisteravond veroorzaakt had, want er viel nergens een omgevallen voorwerp te bespeuren, om de eenvoudige reden dat, op een oude, rotversleten kast na, het hele berghok was leeggehaald. Het probleem met de verlichting was vrij simpel : uit voorzorgsmaatregelen had iemand de zekeringen uitgeschakeld en Jean hoefde slechts de knopjes op te drukken om een povere straal aan de eenzame gloeilamp te ontlokken.

De jongeman was dus al vlug uitgekeken op het berghok en besloot de erachter gelegen gronden te inspecteren. Achter het lage gebouw bevond zich namelijk nog een smalle strook grond die ook aan de fermette toebehoorde. Iemand had hier ooit vergeefse pogingen ondernomen om druiven te kweken, doch daar viel momenteel niet veel meer van te merken. De druivenplanten stonden er verdord bij.

Jean schudde misnoegd het hoofd en richtte zijn blikken nu op het kleine woud dat achter de "wijngaard" gelegen was. Dat was, had zijn moeder hem verteld, de grens van hun domein, zoals zij het fier noemde. Maar aan wie dit bosje toebehoorde, wist ze nog niet.

Lange tijd zou dat niet duren, grinnikte Jean in zichzelf, want zijn moeder was een heel sociale vrouw die er telkens vliegensvlug in slaagde contacten met jan en alleman te leggen.

Voor mij niet gelaten, dacht Jean, als die boerenkinkels mij maar met rust laten. Hij was heel bewust niet van plan vriendschap te sluiten met de plaatselijke bevolking.

Kalmpjes, goed oplettend waar hij zijn voeten neerplantte, betrad hij het bos. Het dichte bladerdak van de bomen schermde de brandende zon uitstekend af en er heerste dan ook een weldoende koelte tussen de dikke stammen.

— Heerlijk, zuchtte Jean terwijl hij het zweet van zijn voorhoofd wiste. Hij vertraagde zijn toch al langzame tempo nog een beetje en luisterde naar het vrolijke getwinkelier van de vogels. Het was volledig windstil en behalve de vogelgeluiden viel er dan ook niets te horen. Jean vond het best zo en hij besloot regelmatig naar dit bosje terug te keren om te genieten van de rustige eenzaamheid. Hij kon zich voorstellen dat hij hele namiddagen zou slijten met een spannend boek tussen deze bomen. Niet dat hij zoveel van lezen hield, maar in dit gat stond hem niet veel beters te doen, leek het hem toe. De grond glooide een weinig omhoog, niet genoeg om het lopen te bemoeilijken, maar toch voldoende om er voor te zorgen dat hij zijn aandacht bij zijn passen moest houden. De heldere lach viel hem dan ook pas op, toen hij voor de tweede keer weerklonk.

— Huh ? deed hij verbaasd. Nog een levende ziel in deze eenzame woestenij ? Wie zou dat wel zijn ?

Hij bleef met de oren gespitst staan

luisteren tot de lach voor de derde keer tussen de bomen schalde. Het was een vrouwenstem, besloot Jean en het kwam van links. Hij besloot rustig verder te wandelen in die richting en te kijken wie, zoals hij, de koelte van het bos had opgezocht.

— Wie weet, grijnsde hij. Misschien is ze jong en knap. De lach had inderdaad jong geklonken.

— Hela, zei hij in zichzelf. Het zijn er twee ! Hij was ondertussen dicht genoeg genaderd om het geroezemoes van twee stemmen te onderscheiden. Het waren duidelijk twee vrouwenstemmen. Of meisjesstemmen, want ze klonken allebei even jong.

Hij probeerde zo weinig mogelijk gerucht te maken, terwijl hij over de zachte bosgrond liep en bewoog zich snel van de ene schaduw naar de andere. Opeens bereikte hij een dikke laag kreupelhout. De stemmen klonken nu zo duidelijk, dat hij wist dat hij ze heel dicht genaderd was. Bovendien was af en toe het gespat van water te horen en hij had dus geconcludeerd dat de eigenaressen van de stemmen ergens een bad aan het nemen waren, in een of andere beek of zo.

Hij hoopte vurig dat de twee dames of meisjes niet de moeite genomen hadden een badpak of bikini aan te trekken en verheugde zich een beetje voorbarig op het schouwspel van twee koppels blote tieten, twee natte poesjes en twee frisse kontjes.

Op zijn buik kroop hij voort. Nu kon hij reeds verstaan wat de twee meisjes tegen elkaar zegden. Want uit het gesprek was af te leiden dat het om twee jonge, ongehuwde dametjes ging.

— Ja, hoorde hij de eerste zeggen. En het schijnt dat Thérèse Martin een flinke zoon heeft van een jaar of zeventien, achttien.

Ze zijn over ons bezig, godverdomme, dacht Jean die zich altijd dood kon ergeren aan geroddel. Thérèse Martin was namelijk de naam van zijn moeder.

— Hopelijk heeft die kerel een toffer uiterlijk dan die boerenkinkels waar wij noodgedwongen moeten mee omgaan, antwoordde de tweede meisjesstem.

— Ik weet alleen dat hij Jean heet, zei de eerste.

— Dat doet me al het ergste vermoeden, zuchtte nummer twee. Alle Jeans die ik ken, zijn hopeloos banaal.

Ik niet ! wou Jean woedend uitroepen, maar hield op het laatste nippertje zijn boosheid onder controle. Hij wou de twee trutten die zich zo laatdunkend over hem uitlieten, wel eens van dichterbij bekijken.

Hij bereikte een klein gat in het kreupelhout en gluurde erdoor. Zijn mond en ogen vielen open, toen hij het opwindende tafereel dat zich bijna vlak voor zijn neus afspeelde in het snuitje kreeg. Ze waren inderdaad allebei jong, zag hij, en bloedmooi. En ze hadden niet de moeite genomen een badpak aan te trekken. Ze waren net zo naakt als op de dag van hun geboorte. Allebei lagen ze met hun benen in het water op een zachte, met mos begroeide oever van een kleine vijver naar de lucht te staren. De ene was verrukkelijk blond met lange haren, de andere was heel donker, bijna pikzwart, en droeg haar haren stukken korter. Hun gezichten kon hij jammer genoeg niet goed zien, maar hun lichamen wel. De blondine had kleine, stevige tieten en een allerliefst donkerblond poesje. De zwartharige was gezegend met een enorm paar joekels en een ontzettend behaarde kut : het was een echte zwarte mat, die Jean in het oog kreeg.

— We zullen moeten afwachten tot we hem tegen het lijf lopen, zei de blondine. Ik heb eens een foto van zijn moeder gezien op de omslag van één van haar boeken en het zag er me toch een vrij knappe vrouw uit. Als hij op haar lijkt, zitten we gebeiteld. Dan loopt er hier eindelijk een knul rond, die het waard is versierd te worden.

— Hoop er maar niet té erg op. Ha ! Kijk maar naar Pierre Lejeune, die heeft een beeld van een moeder. En het is

verdomme de grootste lelijkaard die ik ooit gezien heb. Hij kan zonder beschaamd te zijn, naast het monster van Frankenstein gaan staan.

De blondine liet weer een schaterlach horen, een geluid dat Jean maar al te goed kende, want hij was erop voortgegaan om tot hier te raken en dit prachtige schouwspel met zijn ogen te verslinden. Hij zegende God en alle heiligen in de hemel, dat de knappe blondine gezegend was met zo'n luide lach.

— Oooh ! kreunde de donkerharige, nadat haar vriendin uitgelachen was. Ik heb zin om te neuken !

Haar hand schoof naar haar donkere poesje en verdween tussen haar benen.

— Ik ook, zuchtte de blondine. Het zou me nu zelfs niet storen om met Pierre Lejeune te neuken, zó heet ben ik weer.

— Bah ! Pierre Lejeune ! merkte de zwartharige op. Diens lul komt nooit in mijn kut. Dan vinger ik me nog liever.

— Laten we elkaar vingeren, zuchtte het blondje geil.

— Nog beter, laten we elkaar likken, stelde de zwartharige voor.

De blondine was dadelijk akkoord.

Jean kon zijn ogen en oren niet geloven en kneep zich zelfs even keihard in een arm, om te zien of hij niet in één of andere erotische dagdromerij terecht was gekomen. De pijn vlamde door zijn arm en hij wist dat dit realiteit was. Ontzettend mooie en opwindende realiteit. Zijn pik zwol als een ballon waar lucht in geblazen wordt en zijn lichte zomerbroek werd al snel te klein. Hij opende zijn ritssluiting en trok zijn slip naar beneden.

Als zij elkaar beginnen te likken, kan ik me best afrukken, vond hij, en haalde zijn lul tevoorschijn.

De twee meisjes waren giechelend aan het voorspel begonnen. Jean zag hoe het blondje half op de donkere kwam te liggen en haar gezicht met korte, smakkende zoentjes overdekte. Zo was hij in de mogelijkheid de blondine in het gezicht te kijken en hij merkte dat dat in overeenstemming was met haar prachtige lichaam. Fijn gesneden trekken, een lief neusje, een mooie mond, lieve, grote ogen. Kortom, een verbluffende schoonheid. De donkere lag nog steeds op haar rug, dus haar gezicht bleef voorlopig een raadsel voor hem. Met zijn dikke pik uit zijn broek besloot hij van het voorspel van de meisjes gebruik te maken om even op zoek te gaan naar een andere uitkijkpost. Misschien waren er nog wel andere gaten in het kreupelhout, die hem een nog betere aanblik zouden gunnen.

Zo geruisloos mogelijk, sloop hij verder. Van zijn oorspronkelijke positie waren de meisjes ongeveer een veertigtal meter verwijderd geweest en ze hadden links van hem gelopen. Dus als hij in die richting voortkroop, moest hij ter hoogte van hun hoofden uitkomen. En de afstand zou dan hoop en al twintig meter of minder moeten zijn. Hij had geluk : schuin voor de meisjes vond hij een tweede kijkgat. En ze waren nu nog hoop en al tien meter van hem verwijderd inplaats van twintig, zoals hij geschat had. Hij zette zich op zijn achterwerk en kruiste voorzichtig de benen, terwijl hij zijn vuist rond zijn gezwollen worst sloot. De meisjes waren nu ook op dreef en ze waren zelfs zo vriendelijk geweest zich te draaien, zodat ze niet langer meer met hun benen in het water lagen. De zwartharige lag nog steeds van onder en Jean grinnikte inwendig, toen hij op de gedachte kwam dat het blondje de rol van het mannetje op zich genomen had. In ieder geval bracht ze de rondborstige zwarte met haar fijne zoentjes in vervoering, want Jean zag met blijdschap hoe deze het hoofd opzij draaide, zodat hij nu eindelijk haar gezicht te zien kreeg.

Vergeleken bij haar was de blondine lelijk, want Jean staarde verbijsterd naar één van de mooiste vrouwensnoetjes dat hij ooit gezien had. Ze had volle, bloedrode lippen, een prachtig gewelfde, smalle neus en hoge jukbeenderen. Haar wenkbrauwen waren wondermooi gewelfd ; in vervoering gebracht had ze de ogen gesloten, maar toch kon Jean vanop die

afstand haar verrukkelijk lange, fluwelige wimpers onderscheiden. De jongeman moest zich werkelijk inhouden om niet te kreunen van geluk, toen hij de donkerharige zo zat te bestuderen. Zij was het meisje waar hij altijd van gedroomd had, waarop al zijn erotische jongensfantasieen zich hadden toegespitst. Zij was voor hem het toppunt van vrouwelijkheid, zij was zijn gedroomde sexgodin.

Haar heerlijke gezicht verslindend met zijn ogen, vervloekte hij de blondine die zich op zijn sexgodin had geïnstalleerd en haar hemelse lichaam met het hare bedekte. Hopend dat zij zich vlug over de verrukkelijke zwarte kut zou buigen en hij de tieten van de donkere teef te zien zou krijgen, begon hij zich langzaam af te rukken, waarbij hij zich voorstelde dat het haar kletsnatte spleet was die hem die heerlijke gevoelens bezorgde.

— Die griet wil ik neuken, hijgde hij zachtjes. O, wat wil ik graag mijn lul in haar kut planten.

Nadat de blondine de zalige kin en de nek van de duistere godin met haar tong gekitteld had, zakte ze een beetje naar beneden en begon ze aandacht te besteden aan haar bolle tetters.

— O, Sophie, kreunde het blondje vooraleer ze haar mond over één van de twee donkere tepels liet sluiten. Wat heb jij toch prachtige borsten. Ze zijn zo lekker groot en stevig. Ik wou dat ik zo'n tieten had.

— Ik vind de jouwe anders ook heel erg mooi, Nicole, steunde de donkerharige schoonheid.

Je bent gek, zei Jean in zichzelf. Hoe kun je die tietjes mooi vinden, als je zelf zo weelderig gebouwd bent ! Hij prentte hun namen goed in zijn geheugen. Sophie en Nicole. Zelfs haar naam was mooi, vond hij. Hij had altijd van de naam Sophie gehouden : het klonk hem prikkelend in de oren. Geluidloos proefde hij haar naam : Sophie... So-phie... Ja, die naam paste bij haar besloot hij. Meer nog, die naam was uitgevonden voor een vrouw als zij. Want hoewel ze hoop en al een jaar of twee ouder kon zijn dan hijzelf en dus nog recht maakte op de term meisje, kon hij niet anders dan aan haar denken als een vrouw. Nicole was nog een meisje, akkoord, maar Sophie was een vrouw. De belichamening van al wat een vrouw kon zijn.

Jaloers keek hij toe hoe Sophie zich door Nicole liet bepotelen. Hij zou er veel voor over gehad hebben om in de plaats van de blondine te mogen zijn en dat heerlijke lijf te strelen en te likken. Aan neuken dacht hij op dat moment niet eens, want hij was ervan overtuigd dat hij enkel en alleen al door Sophie aan te raken, zou klaarkomen.

Nicole was nu bezig met afwisselend aan Sophie's linker- en rechtertiet te lurken. Ze hapte de tepels ervan in haar mond op en knabbelde eraan, terwijl ze haar lippen knedende bewegingen liet beschrijven. Sophie vond het heerlijk, aan haar wild gesteun te horen. Haar tepels waren nog donkerder van kleur geworden en heel hard en stijf.

Terwijl Nicole dit bij Sophie deed, bleef Jean zich snel masturberen. Zijn vuist pompte op en neer over zijn paal en hij zorgde ervoor dat de strakgespannen voorhuid over zijn eikel steeds ver teruggetrokken werd.

— O, mijn God ! brulde Sophie op dat ogenblik. Lik mijn kut, Nicole. O, wat ben ik weer verdomd geil. Mijn poesje staat in brand.

De blondine produceerde een grinnikend geluidje en kroop naar onder over Sophie's weelderige lichaam, totdat ze met haar hoofd tussen de wijd gespreide benen van de duistere schoonheid kwam te liggen.

Ze tuitte de lippen en blies haar hete adem in de dampende kut van de zwartharige. Deze kirde van plezier en Jean zag hoe ze haar heupen naar boven stootte, alsof ze het blondje haar kittelaar en kut wou aanbieden.

— Deed ze dat maar bij mij, zuchtte de jongeman vertwijfeld, terwijl hij zich nog sneller begon af te rukken. Wat zou ik

graag mijn zaad in die prachtige kut spuiten. Hij moest zich inhouden om het niet luid uit te schreeuwen van plezier ; zijn lul was ontzettend hard en stijf geworden. Hij schakelde nu ook zijn andere hand in en begon zijn ballen te kneden. De druk van zijn vingers lieten zijn op barsten staande eieren op en neer wippen in zijn zak. Alhoewel hij van op die plaats niet duidelijk kon zien wat Nicole met Sophie deed — de zwartharige had haar been opgetrokken om het blondje een nog betere toegang tot haar poesje te verschaffen — kon Jean zich dit maar al te goed voorstellen. Sophie werd zo meegesleept door de heerlijke gevoelens die Nicole haar bezorgde, dat ze haar fijne handen op haar enorme tetters plaatste en ze wild begon te kneden. Nicole had namelijk haar spitse tong uit haar mond laten glijden en streek ermee over de gezwollen, vol bloed gelopen lellen van haar vriendin. Ze proefde het kutjessap van Sophie diep in haar mond en knorde vergenoegd.

— Jouw geil smaakt lekkerder dan het mijne, Sophie, zuchtte ze verliefd.

— Vind je ? hijgde Sophie. Ze was zeer benieuwd naar de smaak van Nicole's poesjessmeersel, want dit was de eerste keer dat ze dit met elkaar deden. Ze had wel reeds haar eigen saus geproefd, maar nog nooit dat van Nicole of van een ander meisje.

— Ik wil het jouwe ook proeven, zuchtte ze hees.

— Nu dadelijk ? vroeg Nicole, nadat ze haar tong voor de tweede keer over Sophie's kutflapjes had laten strijken.

— Ja, maar stop niet met me te likken. Het is zó lekker. Ik raak er nóg heter van !

Dit deed Sophie zichtbaar plezier en haar inventieve geest vond al snel een manier om haar vriendin haar kutsap aan te bieden, zonder te moeten stoppen met haar te likken. Ze bracht haar hand tussen haar benen en liet haar wijs- en middelvinger in haar eveneens kletsnatte scheur glijden. Ze pompte haar vingers snel een paar keer op en neer in haar scheur en trok ze er dan uit. Vlug bracht ze nu haar arm naar boven en zei :

— Lik mijn vingers schoon !

Sophie greep dadelijk de opgestoken arm vast en bracht haar hoofd omhoog. Ze opende de mond en liet de twee gestrekte vingers tussen haar lippen glijden. Ze hapte de kleverige vingers tot de tweede knokkels op en proefde het sap van haar vriendin. Ze sperde haar ogen wijdopen, toen de smaak diep in haar keel drong en kreunde luid.

— En jij vindt mijn sap lekkerder ? steunde ze, toen ze de vingers helemaal had schoongelikt. Jij weet niet wat lekker is, Nicole. Jouw kut smaakt zalig ! Bedwelmend gewoon !

Nicole antwoordde niet met woorden, maar liet een dankend geluidje horen. Ze was namelijk intens gelukkig Sophie's warme kutlippen aan het likken. Toen ze terug de beschikking kreeg over haar vingers, gebruikte ze die om Sophie's lellen nog verder te openen. Op zoek naar meer van Sophie's lekkere kutbrouwsel, liet ze haar tong in het duistere gaatje glijden. Dit ontlokte dadelijk een hevig gesteun aan Sophie's lippen. Ze rilde van genot, toen ze de tong van haar vriendin in haar poesje voelde binnenglijden en stootte met de heupen om dit nog te versnellen.

— O, wat ben ik gelukkig, hijgde ze. O, wat heb ik dit nodig. Ik wil klaarkomen, Nicole. En dan laat ik jou klaarkomen, dat zweer ik !

Doch ze hoefde het niet te zweren, want Nicole was ervan overtuigd dat haar vriendin haar dat ook wou gunnen. Ze vond het echter spijtig dat zij niet als eerste aan de beurt gekomen was, want haar kut werd hoe langer, hoe natter.

Wat zou het heerlijk zijn als er nu een naakte man tevoorschijn moest stappen die mijn kut zou neuken, terwijl ik Sophie lik, fantaseerde ze en haar poesje werd onmiddellijk nóg natter en heter.

En daarna kon hij Sophie neuken, terwijl zij mijn kut likt, ging ze verder met

haar fantasie.

Maar spijtig genoeg was er geen man in de buurt.

Dachten ze.

Jean had inmiddels de greep rond zijn lul moeten lossen, want hij had op het punt gestaan te spuiten. Aangezien de meisjes overduidelijk nog niet van plan waren te stoppen, vond hij het zonde al zo snel klaar te komen. Hij wou tegelijkertijd met Sophie klaarkomen en daarna simultaan met Nicole, want hij was niet van plan om ook maar één seconde van het natte droom-achtige schouwspel te missen. Hoewel hij zich niet langer afrukte, verslapte zijn lul niet in het minst.

— Ooh, Nicole ! krijste Sophie, toen de blondine haar tong in Sophie's kut liet ronddraaien en de wanden van haar kletsnatte schede schoonlikte. Dit maakt me als gek ! Ik raak bijna buiten mezelf van genot.

Dat hoorde Nicole graag zeggen en ze begon nu ritmisch haar tong in en uit Sophie's kut te stoten.

— Ze neukt me met haar tong ! piepte de forse zwartharige, terwijl ze haar tieten kneedde alsof ze van plan was ze af te rukken.

Sophie kronkelde als in trance onder de behandeling die Nicole haar gaf. Ze stootte met haar heupen, in hetzelfde tempo als het blondje haar tong in en uit haar scheur liet flitsen en neukte haar zodoende terug. Nicole vond het allemaal prachtig en genoot onmiskenbaar van wat zij bij haar vriendin aan het doen was. Ze wou er zelfs langer mee doorgaan en besloot van tactiek te veranderen, toen Sophie duidelijk op weg was naar een climax. Bruusk trok ze haar tong terug uit het kletsnatte gleufje van haar vriendin, wat haar dadelijk een razend protest opleverde.

— Wat doe je nu ? gilde Sophie. Waarom stop je ? Het was net zo fijn ! Ik stond op het punt klaar te komen.

Nicole glimlachte plagerig en wachtte opzettelijk enkele seconden vooraleer ze antwoord gaf, zodat de storm van gevoelens in Sophie's onderbuik deftig aan kracht verloor.

De zwartharige bleef ondertussen protesteren en Nicole vond het tenslotte tijd haar van repliek te dienen.

— Ik ben er opzettelijk mee gestopt, omdat ik niet wou dat je nu al klaarkwam. Ik heb een ander ideetje in mijn achterhoofd, dat ik graag zou willen uitwerken !

— Wat ? vroeg Sophie benieuwd.

— Hoe zou je het vinden, als ik je kittelaar afzoog ?

— Ik weet het niet, antwoordde Sophie na een uiterst korte aarzeling. Ik heb het nog nooit meegemaakt dat iemand mijn klit afzoog. Jij wel ?

— Mijn vorige vriend heeft het eens gedaan, fluisterde Nicole geil. En ik ben zo hard klaargekomen, dat ik bijna door het bed zakte.

— Serieus ? vroeg Sophie, reeds bij voorbaat genietend. Nou, dan wil ik het ook uitproberen. En ik beloof je dat ik het straks ook bij jou zal doen.

— Daar twijfel ik niet aan, glimlachte Nicole. Als je even hard klaarkomt als ik toen, zul je me dat zeker niet willen onthouden.

Opnieuw bracht Nicole haar met weelderige, blonde lokken getooide hoofd tussen de fraaie benen van de zwartharige liefdesgodin. Ze stak haar tong uit en vond van de eerste keer de gezwollen kittelaar van Sophie. Deze maakte een onbestemd geluid, toen ze Nicole's tong over haar harde geluksknopje voelde strijken.

— O, ja ! zuchtte ze. O, ja ! Dat is overheerlijk.

Maar dat was nog maar het begin, want Nicole nam nu het harde bobbeltje tussen haar fijne lippen en zoog er krachtig aan.

— Awoeoeoe ! huilde Sophie, toen haar vriendin dat deed. Deze ene aanraking volstond reeds om de hevige storm van genot die daarnet opzettelijk geluwd was, terug in volle kracht te laten losbarsten.

— Dit is fantastisch ! brulde de zwartharige schone. Dit heb ik nog nooit

meegemaakt ! Het is stukken lekkerder dan vingeren. O, Nicole, wat doe jij dat goed ! Nu niet stoppen ! Nu, alsjeblief, niet stoppen !

Doch dat was de blondine dan ook niet van plan. Het kreunende genotslawaai van haar vriendin had haar zalf nu zo ontzettend heet gemaakt, dat ze niets liever zou hebben dan dat Sophie dadelijk zou klaarkomen, zodat zij met haar tong en lippen haar kut zou kunnen bewerken. Haar kittelaar tintelde dusdanig hard, dat het echt pijnlijk begon te worden. Weer zoog ze krachtig aan Sophie's knopje.

— O, mijn God, zuchtte de zwartharige. Ik geloof dat ik ga klaarkomen.

Jean begon zich onmiddellijk terug af te rukken. Verscheurend snel pompte zijn vuist over zijn lul. Ook hij voelde hoe het zaad zijn ballen wou verlaten.

Nogmaals zoog de blondine aan de gezwollen kittelaar van haar vriendin. De fraaie zwartharige kromp letterlijk ineen en gilde dan :

— Oooohhhh ! Nicole, ik kom... Klaaahhhrr !

Haar poesje trok zich spastisch samen en ze rilde alsof ze spiernaakt aan de Noordpool gedropt was. Op het moment dat de storm van genot in haar lijf losbarstte, spoot Jean zijn zaad. In dikke stralen flitste het uit zijn pik en belandde ettelijke centimeters verder op de grond. Een beetje droevig keek hij ernaar. Wat zou hij dat graag in Sophie's kut geschoten hebben !

Sophie lag machteloos achterover. Haar handen waren van haar tieten gegleden en hadden zich tot vuisten gebald, terwijl ze krachteloos naast haar lichaam op de grond lagen.

— O, Nicole ! hijgde ze. Ik dacht dat ik het niet zou overleven. Want zolang ze aan het klaarkomen was, was de blondine haar kittelaar blijven afzuigen, zodat de hemelse gevoelens slechts heel langzaam de kans kregen uit te sterven.

— Ik had gelijk, nietwaar ? zei het blondje nadat ze afscheid genomen had van de verrukkelijke kut van haar vriendin. Ben je niet verschrikkelijk hard klaargekomen ?

— En of dat ik hard klaargekomen ben, zuchtte Sophie nagenietend. Ik zag zelfs even sterren voor mijn ogen.

Terwijl hij nog steeds naar de twee naakte meisjes zat te staren, haalde Jean zijn zakdoek uit zijn pantalon om zijn lul, waar nog enkele druppels sperma aankleefden, schoon te poetsen. Hij zat nog altijd op zijn kont met zijn benen gekruist en merkte dat er ook een paar druppels zaad op zijn broek gespat waren. Zijn jeans was in feite te nauw om zijn zakdoek van uit die positie boven te halen en hij moest ver achterover leunen om zijn hand in zijn zak te laten glijden. Met zijn zaad scheen hij ook een groot gedeelte van zijn krachten verschoten te hebben, want toen hij achterover helde om in zijn zak te kunnen tasten, verloor hij het evenwicht, zodat hij met een plof op zijn rug terechtkwam.

— Wat was dat ? vroeg Nicole die het geluid gehoord had.

Sophie's oren suisden nog van haar wild kloppende bloed, zodat zij het niet gehoord had.

— Ach, het zal wel één of ander diertje geweest zijn...

— Nee, antwoordde Nicole gespannen. Het klonk alsof er een zwaar voorwerp viel. Zou iemand ons begluurd hebben ?

— Natuurlijk niet. Hier komt toch nooit iemand ?

— Ik ga toch even een kijkje nemen, zei Nicole een beetje ongerust. Ze wipte recht en liep naar het struikgewas waar Jean zich muisstil hield. Ontdekking was onvermijdelijk, wist hij, en het schaamrood was reeds naar zijn kaken gestegen.

Met een gespannen uitdrukking in haar ogen stapte Nicole rechtstreeks naar hem toe. Ze had zich gebukt en een kei van de bodem opgeraapt, zodat Jean zich met reden ongerust begon te maken. Hij herinnerde zich zijn uit zijn broek hangende lul en borg hem snel op. En die beweging ontging niet aan de scherpe

ogen van de blondine.

— Godverdomme ! vloekte ze ruw. Een gluurder, Sophie ! Hier zit hij !

— Wát ? krijste de zwartharige geschrokken, terwijl ze vlug een hand op haar kut legde en haar andere arm rond haar tieten sloeg.

— Kom er maar uit, smeerlap ! brulde Nicole woedend. De blondine schaamde zich hoegenaamd niet voor haar naaktheid ; haar lichaam was dan ook knap genoeg !

Tegen beter weten in, hoopte Jean nog steeds dat ze blufte en hem nog niet gezien had.

— Ik zei : kom eruit ! riep Nicole dreigend, terwijl ze de hand met de kei met een ruk omhoog bracht. Of je krijgt deze steen op je donder ! En vertrouw er maar niet op, dat ik niet kan mikken ! Ik mis nooit.

Met een verlegen glimlachje en net zo rood als een pioen, dook Jeans hoofd op uit het struikgewas.

Nicole keek hem woest aan en riep :

— Zo, knul ! Heb je genoten van het schouwspel ? Heb je lekker je lulletje kunnen afrukken ?

Jean antwoordde niet en bleef staan waar hij stond.

— Kom van tussen die struiken ! beval Nicole ruw, terwijl ze nog steeds de kei stevig omklemde.

Jean deed wat ze zei en stond even later voor haar neus. Hij was zich intens bewust van de spermavlekken op zijn broek en werd er nog verlegener onder.

Sophie zat nog steeds met haar armen rond haar lichaam gewikkeld en keek boos en nieuwsgierig tegelijk naar de knappe jongeman, die haar en haar vriendin bespioneerd had.

— Wie ben je feitelijk ? vroeg ze met een nijdige ondertoon in de stem. Ik heb je nog nooit gezien. Jij bent niet uit de buurt, wel ?

Jean schudde het hoofd.

— Antwoord, als je iets gevraagd wordt ! brulde Nicole woedend, toen het bij dat hoofdschudden bleef.

— Ik ben Jean Martin, zuchtte de jongeman bedeesd.

— Luider, ik hoor je nauwelijks, laat staan mijn vriendin ! gilde Nicole. Ze begon te genieten van het feit dat ze deze knappe kerel in haar macht had en was van plan hem een poosje naar haar pijpen te laten dansen.

— Ik ben Jean Martin ! riep de jongeman.

Sophie vond het ondertussen een beetje belachelijk om haar naaktheid te verbergen, aangezien Jean toch al ruimschoots de kans had gehad haar te bewonderen en stond op. Ze wisselde een blik met haar vriendin uit en grinnikte :

— Nu weten we ineens hoe de zoon van Thérèse Martin eruit ziet !

— En we zullen het nog veel beter weten, vooraleer ik met hem klaar ben, giechelde Nicole die opeens een plan kreeg.

Wanhopig vroeg Jean zich af wat ze bedoelde, maar lange tijd hoefde hij niet te wachten om achter het antwoord op die vraag te komen.

— Kleed je uit ! beval Nicole ijskoud.

Sophie schoot luidkeels in de lach en Jean begon verbijsterd zijn hoofd van links naar rechts te bewegen.

— Dat doe ik niet ! zei hij. Zijn stem weigerde op een haar na dienst.

— Wil je toch die kei op je kop, spion ? brulde Nicole, terwijl ze haar arm dreigend achteruit rukte.

Aan de blik in haar ogen kon Jean maar al te duidelijk merken dat ze het meende en ze niet zou aarzelen haar dreigement ten uitvoer te brengen. Hij had dan ook weinig keus. Hij begon zich om te draaien met de bedoeling zich met zijn rug naar hen uit te kleden, maar werd dadelijk terechtgewezen door Sophie, die zin begon te krijgen in het spelletje van haar vriendin.

— Nee, jongen, nee, zei de zwartharige schoonheid. Blijf maar met je pikkie in onze richting staan, goed ?

Jean knikte met een diepe zucht en trok langzaam zijn kleren uit.

— Sneller, spoorde Nicole hem aan. Ik wil wel eens weten of jij een echte vent bent. Een vent met ballen aan zijn lijf !

Sophie giechelde aan de lopende band. Jean vervloekte zijn nauwe jeans die de oorzaak was geweest van dit alles en trok zijn tennispantoffels uit. Aangezien hij geen kousen droeg, was het volgende kledingstuk dat hij kon uitdoen de bewuste jeans. Nog slechts gekleed in zijn slip en zijn armbandhorloge stond hij voor de twee meisjes, die, in weerwil van zichzelf, een bewonderend kreetje geslaakt hadden toen ze zijn gespierde borstkas in het oog kregen.

— Hij is zowat het beste dat ik hier in de streek ooit gezien heb, fluisterde Sophie in Nicole's oor. Deze knikte afwezig en keek verrukt naar Jeans gespierde benen.

— Komt er nog wat van ? brulde Nicole, toen Jean geen aanstalten maakte zijn onderbroek uit te trekken. Uit die slip ! Toon ons je pikkie !

— Moet dat nou echt ? vroeg Jean bedeesd.

— Houden wij soms iets voor jou verborgen ? haastte Sophie zich, voor Nicole iets kon zeggen. Hebben wij nog een slipje aan ? Trek ze, verdorie, uit of ik doe het zélf !

Dat bracht Nicole aan het lachen en ze knikte enthousiast.

— Ja, Sophie. Trek jij zijn slip uit.

— Goed, giechelde de donkerharige schoonheid.

— Ik doe het zelf, vloekte Jean en haakte zijn vingers achter de elastiek van zijn slip. Met een ruk trok hij ze naar beneden en het broekje viel op zijn enkels. Hij stapte eruit en bekeek de twee meisjes nijdig.

— Zo ! Zijn jullie nu tevreden ? Mag ik me nu terug aankleden en weggaan ?

— O, nee ! zei Nicole. Zeer zeker niet. Je straf is nog niet voorbij. Sophie, grabbel jij zijn kleren bij elkaar en verberg ze ergens, terwijl ik hem verder in bedwang houd !

— Goed, giechelde de zwartharige.

Jeans pik was heel slap geworden en bungelde als een dikke worm boven zijn ballen. Hoewel de situatie in feite zeer erotisch was, waren Jeans hormonen blijkbaar in staking. Hij voelde zich verlegen en sloeg schroomvallig zijn handen voor zijn lul. Nicole zei er voorlopig niets over en bleef giechelen als een klein meisje, toen Sophie Jeans kleren verzameld had en zich met driftige pasjes verwijderde.

— Vind je niet dat je een beetje te ver gaat ? vroeg Jean aan Nicole.

— Wie is er begonnen ? kaatste de blondine de bal terug. Wie heeft er ons als een kat beslopen en begluurd ? Vind je dat niet wat overdreven, misschien ?

— Ja, zei Jean vlug. En het spijt me vreselijk. Ik zal het nooit meer doen. Maar...

— Maar wat ? !

— Jullie waren allebei zo oogverblindend mooi, dat ik wel moest blijven kijken.

Nicole grinnikte stilletjes en in haar ogen flitste een vonk van vreugde op. Ze was blijkbaar gevoelig voor complimentjes, merkte Jean tot zijn blijdschap op.

Hij deed er nog een schepje bovenop :

— Ik denk niet dat eender welke gezonde man een dergelijk heet schouwspel onbegluurd zou laten. Dus in feite kun je het me niet kwalijk nemen, wel ?

— Hmm ! weifelde Nicole. Van wanneer zat je daar ?

— Al een poosje, gaf Jean toe. Hij begon zich nu zekerder te voelen, want de blondine was opmerkelijk verkalmd.

— Van toen jullie nog met jullie benen in het water lagen en mekaar aan het vertellen waren hoe geil jullie wel waren !

Opnieuw grinnikte Nicole en dan flitste er weer een boze vonk door haar mooie ogen.

— Dit moet je horen, Sophie ! riep ze nijdig tegen haar vriendin die net op dat ogenblik terug op het toneel verscheen. Hij heeft ons horen zeggen hoe geil we waren en hij verkoos van zich verborgen te houden achter de struiken en voor

gluurder te spelen. Wat denk je daarvan ?

— Dat is smerig ! riep de zwartharige. Heb je dan niet gehoord hoe wij zaten te popelen om geneukt te worden ? Waarom ben je niet dadelijk op onze welriekende kutjes afgesprongen ? Ben jij geen man, misschien ?

Jean staarde afwisselend van de ene naar de andere. Hij was stomverbaasd.

— Dat vind ik inderdaad onvergeeflijk ! viel Nicole haar vriendin bij. En haal die handen van voor je lul ! Hij is groot genoeg om getoond te worden !

Jean deed wat hem gezegd werd en zette zijn handen zenuwachtig op zijn heupen.

— Onvergeeflijk ! Dat is het woord ! riep Sophie nog steeds boos.

— Hoe denk je die fout goed te maken, kerel ? vroeg Nicole fijntjes, terwijl ze haar vriendin een wellustige knipoog toewierp.

Jean haalde de schouders op. Inwendig vervloekte hij zichzelf dat hij had zitten masturberen, terwijl de meisjes blijkbaar niets liever gehad hadden dan dat hij hen uitgebreid geneukt zou hebben.

— Wel ? spoorde Nicole hem aan, toen een antwoord uitbleef.

— Ik weet het niet, zuchtte Jean. Wat willen jullie dat ik doe ?

— Ik wil nog steeds geneukt worden, zei Nicole geil. Sophie is al eens klaargekomen, maar ik nog niet. En het zien van die dikke pik van jou vermindert niet bepaald mijn hitsigheid. Tsjonge, jij bent wel fors gebouwd daar van onder.

— Zeg ! gilde Sophie toen ze uitgesproken was. Dat ik klaargekomen ben, wil nog niet zeggen dat ik totaal bevredigd ben, hoor ! Ik wil ook geneukt worden.

— Maar ik eerst dan, zuchtte Nicole.

— Daar ben ik mee akkoord, gaf Sophie toe. Maar dan is het mijn beurt, als je dat maar niet vergeet.

— Wie zegt dat ik jullie WIL neuken ? vroeg Jean opeens. Hij voelde zich op dat ogenblik als een mooie slaaf in het oude Rome, waar twee geile patriciërsvrouwen een twistgesprek over voerden.

— Jij hebt niets te willen, giechelde Sophie. We krijgen dat ding wel stijf, als het niet uit eigen beweging wil groeien !

— Dit is belachelijk ! riep Jean uit. Menen jullie dat nu, of houden jullie de gek met mij ?

Sophie wou iets zeggen, maar Nicole gebaarde dat ze moest zwijgen. Ze gooide de nutteloos geworden kei opzij — Jean kon zonder kleren toch nergens heen, redeneerde ze — en kwam vlak voor de jongeman staan. Ze stak weer twee vingers in haar kut en maakte ze goed nat aan haar opnieuw rijkelijk stromende geil. Vlug liet ze de vingers uit haar poesje glijden en bracht ze haar arm omhoog. Ze hield haar vingers even onder Jeans neus, zodat hij haar indringend vrouwelijke geur op te snuiven kreeg. Daarna veegde ze haar kletsnatte vingers vlug schoon aan zijn lippen, kin en kaken.

— Dat is voldoende als antwoord, nietwaar ? Of ben je nog zo onvolwassen, dat je niet weet dat het equivalent van een stijve krijgen voor een vrouw een natte kut krijgen is ?

— Zover ben ik al wel geraakt, zuchtte Jean die onder de indruk was gekomen van haar heerlijke geur en de bedwelmende smaak die in zijn mond drong, toen hij zijn lippen schoonlikte. Zijn hormonenstaking kende een abrupt en eenstemmig einde, zodat zijn pik rustig kon beginnen zwellen. Dat ontging niet aan Sophie's aandacht die haar vriendin toejubelde :

— Het lukt, Nicole. Zijn lul wordt stijf !

— Ik ben benieuwd hoe lang en dik hij is, giechelde Nicole. Toen hij slap hing, zag hij er op zijn zachtst gezegd fors uit, dus...

— Ik denk niet dat ik jullie zal teleurstellen, grinnikte Jean, wiens zelfvertrouwen met zijn zwellende pik was teruggekeerd.

— Zo ziet het ernaar uit, ja, fluisterde Sophie, die verrukt naar de inmiddels reeds halfstijve homp zat te staren. Ik

geloof niet dat ik al zo'n grote pik gezien heb.

— Ik evenmin, beaamde Nicole.

— Ik wel, grijnsde Jean. Ik zie hem elke dag en meer dan één keer zelfs !

De twee meisjes maakten een joelend geluid, om hun afkeuring over dit flauwe grapje te laten merken. Jean gooide het over een andere boeg. De meisjes waren heet en ervaren genoeg om geen rode oortjes te krijgen over het mopje dat hij hen wou vertellen.

— Kennen jullie het toppunt van vriendelijkheid ? vroeg Jean, terwijl hij hongerig naar Sophie's harige, sappige spleet staarde.

De grietjes keken elkaar verbaasd aan en Nicole bracht reeds haar vinger naar haar voorhoofd in een universeel gebaar dat door de meeste mensen als zeer beledigend wordt ervaren.

— Niet ? Ik zal het jullie vertellen, giechelde Jean, zich reeds bij voorbaat verlustigend in de lachbui die dadelijk zou losbarsten.

— Het toppunt van vriendelijkheid is... een kittelaar die teruglikt !

— Oh ! deed Nicole geschokt en volgde dan het voorbeeld van Sophie, die uit volle borst was beginnen schateren.

— Heeft mijn kittelaar teruggelikt, Nicole ? hikte de zwartharige schoonheid.

— Het scheelde niet veel, glimlachte het blondje. Hij wipte in ieder geval angstaanjagend op en neer !

Jean grijnslachte breeduit. Hij voelde zich nu opnieuw heel zeker van zichzelf en Sophie's deinende tieten, hadden ervoor gezorgd dat zijn lul zich in zijn volle lengte had opgericht.

— Verdorie, zuchtte Nicole toen ze de lange, dikke worst in het oog kreeg. Jij bent werkelijk heel zwaar gebouwd, Jean.

— Bedankt, zei de jongeman. Jullie ook trouwens. De ene al wat forser dan de andere !

— Ik geloof dat ik begrijp wat je bedoelt, grinnikte Sophie geil. Ze plaatste haar handen onder haar grote tetters en duwde ze omhoog en vooruit.

— Vind je ze mooi ? vroeg ze.

— Wondermooi, zuchtte Jean verlekkerd. Met een op het ritme van zijn stappen meezwaaiende pik liep hij naar het knappe, donkerharige meisje toe en streelde met trillende vingers over haar stevige, fluweelzachte tieten.

Sophie liet onmiddellijk haar tetters los en greep met één hand zijn harde lul beet.

— Keihard ! jubelde ze. Nicole, je moest eens voelen hoe hard en stijf zijn neukapparaat is !

Het blondje had een verdere aansporing niet nodig, want ze had reeds jaloers staan toekijken hoe de knappe jongeman haar voorbij gewandeld was en haar vriendin had beetgepakt. Ze stapte dan ook onmiddellijk naar het tweetal toe en kneep op haar beurt in de gezwollen paal van Jean.

— O, ja ! zuchtte ze bloedgeil. Hij is fantastisch ! Hij voelt heerlijk aan. Neuk me, Jean ! Neuk me nu en neuk me diep in de kut !

— Waarom maken we er geen triootje van ? stelde Jean voor. Terwijl ik je neuk, kun jij Sophie toch vingeren, nietwaar ?

— Ik weet nog iets beters, zei Sophie dadelijk. Terwijl jij Nicole neukt, kun jij mij likken !

Jean begreep niet goed hoe hij dat voor mekaar kon krijgen en de zwartharige schoonheid nam dan ook het initiatief in handen.

— Ga op handen en knieën zitten, fluisterde ze tegen haar vriendin die dat dadelijk deed.

— Zo, zuchtte Sophie bloedgeil. Nu neuk jij haar langs achter en ik kom boven Nicole staan. Ze voegde de daad bij het woord en installeerde zich schrijlings boven Nicole.

Jean had nu door wat van hem verwacht werd. Als hij op zijn knieën tussen Nicole's gespreide benen ging zitten en het bovenlichaam naar voren boog, kon hij met zijn gezicht tot bij Sophies verrukkelijke kutje. Erg makkelijk zou het niet zijn, begreep hij, maar zodra ze

meegesleept werden door de heerlijke gevoelens zouden ze daar niet meer op letten. Hij liet zich vlug neer op zijn knieën en omvatte zijn nu nog stijvere lul. Nicole's spleet parelde van de dauw en hij begreep dat hij niet de minste moeite zou hebben om haar te penetreren.

— Steek hem er eerst zo diep mogelijk in, wees Sophie, wiens poesje eveneens grote hoeveelheden kutjessap verloor. En begin mij dan te likken. En, verdomme, trek het niet te lang, want ik heb het gevoel alsof ik op ontploffen sta !

Jean glimlachte en bracht zijn paal tot voor Nicole's dampende scheur. Haar donkerroze lellen stonden reeds een beetje open door de positie die ze had ingenomen, maar toen hij de kop van zijn pik voor haar gaatje zette, gingen ze als vanzelf nog verder uiteen.

Hij kreunde van diep in de keel toen hij haar vochtige, hete lellen over de eikel van zijn lul voelde en moest zich bedwingen om zijn paal niet met één machtige stoot in haar hol te begraven. Maar hij hield van het langzaam naar binnen glijden, zodat hij kon genieten van iedere millimeter van zijn vleespaal die in haar poesje verdween. Hij stootte voorzichtig met de heupen en voelde hoe haar lellen nog verder werden opengedrukt, toen het dikkere gedeelte van zijn eikel ertussen kwam te zitten. De kop van zijn pik was nu in haar gaatje gegleden, waar het nog veel heter en vochtiger was.

— Ooohhh ! krijste Nicole langgerekt. Hij glijdt erin. Sophie ! Het is goddelijk !

De zwartharige schoonheid bromde iets onverstaanbaars, maar Jean kon er makkelijk uit afleiden dat zij stinkend jaloers was op het feit dat haar vriendin als eerste aan de beurt was. Zij zou dolgraag dezelfde behandeling ondergaan en Jean nam zich voor om daar zo snel mogelijk aan te beginnen. De wonderschone Sophie stond lichtjes naar voren gebogen toe te kijken hoe hij zijn pik in Nicole's kut liet verdwijnen en Jean raakte nog hitsiger dan hij al was door haar dichtbehaarde poesje dat zich binnen handbereik bevond en haar dikke tetters die smakelijk, uitnodigend naar beneden hingen. Hij stootte opnieuw met zijn heupen en voelde hoe zijn eikel nu volledig in Nicole's kut verdween.

— O, wat rekt dat dikke ding mijn poesje uit ! gilde het blondje. Wat zal mijn scheurtje lekker vol zitten, als hij er helemaal in verdwenen is !

— Zie dat ze maar niet openbarst, die hete kut van jou, zei Sophie, naar wiens zin het allemaal veel te traag ging.

— Vooruit, Jean, richtte de zwartharige zich tot de jongeman, ram hem erin. Ik kan niet langer wachten tot ik jouw tong tussen mijn lellen voel.

Jean glimlachte vriendelijk tegen de mooie Sophie en zwaaide zijn heupen opnieuw voorwaarts. Nicole kreunde luid, toen in één keer zowat de helft van Jeans lul in haar kut verdween.

— O, mijn God, steunde ze. Lekker ! O, wat is dit lekker ! Ik wil dat je me diep in de kut neukt !

— Wees niet bang, steunde Jean. Dat zal ik zeker doen ! Zo diep als ik kan !

Hij had nu zijn handen op de smalle billen van de slanke blondine gelegd en rukte haar heupen achteruit, terwijl hij de zijne naar voren stootte.

— Ja ! Ja ! Ja ! moedigde Nicole hem aan, toen ze zijn lul nog dieper in haar kut voelde doordringen.

Sophie keek niet langer toe, maar had haar handen op haar tieten gelegd. Ze speelde met haar tepels, wat Jean een vreselijk opwindend tafereel vond. Terwijl ze dat deed, produceerde ze een heleboel geile geluidjes.

— Hij zit er helemaal in, verkondigde Jean gelukkig, toen hij erin geslaagd was zijn lul ontzettend diep in Nicole's lijf te drijven.

Dit trok onmiddellijk Sophie's aandacht. Tot dan toe had Jean rechtop gezeten op zijn knieën en de zwartharige vertelde hem nu dat hij zijn bovenlichaam naar voren moest buigen. Hij deed wat ze hem vroeg en voelde hoe zijn pik ietsje teruggleed uit Nicole's scheur, toen hij

zich over haar rug plooide. Geen probleem, want zodra hij zijn heupen ietsje naar voren stootte, kon hij hem er weer ballendiep in begraven.

Jeans hoofd zat nu vlak voor Sophie's kut. De zwartharige zakte nog een beetje door de knieën en bracht haar onderlichaam wat naar voren. Jeans neus kwam op haar dichtbehaarde, wollig aanvoelende venusheuvel terecht. Hij snoof zijn longen vol en genoot intens van de doordringende, vrouwelijke geur die haar poesje welig verspreidde.

— Wat heb jij een heerlijk parfum, Sophie, kreunde de jongeman vergenoegd. Het ruikt lekkerder dan Channel Numéro Cinq !

Haar dikke, zachte schaamharen kittelden zijn neus, wat hij erg plezierig vond. En Sophie vond het fantastisch dat zijn neus vlak tegen haar kut zat en dat hij haar poesjesgeur zo appreciëerde. Ze liet haar handen van haar tieten glijden en legde ze op zijn hoofd. Haar vingers woelden door zijn bruine haardos en duwden dan zijn hoofd naar voren, zodat zijn neus tot tegen het vlees van haar venusheuvel kwam te zitten.

— Ze ruikt zo nog lekkerder, fluisterde Sophie. Snuif nog eens diep, en begin me dan te likken, Jean.

Hij vroeg niet anders en zoog nogmaals zijn longen vol door door zijn neusgaten adem te halen. Dan ging Sophie terug wat rechter staan en bracht vervolgens haar onderbuik nog meer naar voren.

— Kun je er zo bij met je tong ? fluisterde ze heet.

Jean antwoordde niet, maar stak zijn tong uit en streek ermee over haar druipende schaamlippen.

— Aarghh ! kreunde de zwartharige schoonheid en steunde dan intens gelukkig. Dat is ontzettend lekker, Jean.

Terwijl hij met zijn tong haar heerlijk smakende lellen verkende, begon Jean nu opnieuw aandacht te besteden aan Nicole's kut.

Dit is het, dacht hij. Formidabel ! Dit zou iedere man moeten kunnen meemaken. Het is fantastisch om een griet te likken, terwijl je een andere neukt ! Wat ben ik een ontzettende gelukzak !

Sophie gebruikte nu haar vingers om haar flappen uiteen te wringen, zodat Jean zich niet langer moest tevreden stellen met zijn tong over haar schaamlippen te strijken. Hij stak ze even in haar gaatje, doch vond dat niet bepaald een handige positie en besloot dan maar zich tevreden te stellen met aan haar kittelaar te zuigen. Hij vond het knopje bijna dadelijk en likte er met zijn tong over. Dit ontlokte dadelijk een wild gekreun aan Sophie's mond en hij merkte hoe haar prachtige lichaam zich spande.

Ondertussen was hij begonnen met Nicole in de kut te naaien. Hij trok zijn pik voorzichtig achteruit totdat nog slechts de eikel tussen haar schaamlippen geklemd bleef, om hem dan terug naar voren te stoten. Zelfzeker begon hij op zijn gemak met deze bewegingen. Hij was allerminst van plan zich te haasten en wou zo lang mogelijk van Nicole's donkerblonde gaatje profiteren, nu hij zich tegelijkertijd kon bezighouden met Sophie, die nog steeds zijn voorkeur had. En hij kende zichzelf goed genoeg om te weten dat hij nog een portie zaad zou hebben voor de zwarte schoonheid, nadat hij het blondje volgespoten zou hebben. Zonder zich te haasten, bewoog hij zijn tong van links naar rechts over Sophie's kittelaar. De donkerharige teef werd er bijna gek van en hijgde als een blaasbalg, terwijl ze duidelijk moeite had haar heupen onder controle te houden. Het liefste zou ze ermee gestoten hebben, maar ze wist dat Jean zo in de problemen gekomen zou zijn.

— O, dit is heerlijk, fluisterde ze. Wat kun jij goed een kittelaar likken.

Dat is één van de dingen die ik het liefst doe, wou Jean antwoorden, maar hij had het hart niet zijn tong van het lekker smakende bobbeltje te trekken. Bovendien zou hij toch niet de kans gehad hebben iets te zeggen, want Nicole pikte dadelijk op Sophie's uitspraak in.

— Je moest eens weten hoe lekker hij neukt, kreunde het blondje hartstochtelijk. Ze legde het er extra dik op om haar vriendin een beetje jaloers te maken.

Sophie scheen dit te begrijpen, want ze verwaardigde zich niet te antwoorden. Ze concentreerde zich volledig op de gevoelens die zich schrikbarend snel aan het opbouwen waren in haar onderbuik en lette niet op haar blonde vriendin.

Jean verhoogde nu tegelijkertijd het ritme waarmee hij Sophie's klitoris bewerkte en het tempo waarin hij Nicole's kut neukte.

Zijn ontzettend stijve lul glibberde nu een stuk sneller op en neer in Nicole's dampende scheur. Het blondje werd op haar beurt half gek en brabbelde onverstaanbare, maar vreselijk geil klinkende dingetjes.

— O, Jean, krijste Sophie toen hij eensklaps haar kittelaar nog vlugger begon te likken. Ik geloof dat ik bijna kan klaarkomen. O, wat maak jij mij geil. Ik sta zowat op het punt te ontploffen.

Doe dat dan, dacht Jean. Kom klaar. Ik wil weten hoe hard jij kunt klaarkomen.

Opzettelijk verhoogde hij dadelijk zijn liktempo nog een beetje. Zijn tong flitste vliegensvlug over haar buitenmaatse kittelaar.

— Oooohhhh ! schreeuwde Sophie langgerekt en Jean merkte hoe ze als het ware verkrampte. Ik kom klaar ! Mijn God, wat kom ik klaa-aaahhhrrrr ! ! !

Toen de storm in haar onderbuik losbarstte, kon de zwartharige schoonheid zich niet langer bedwingen. Terwijl genotsvlagen door haar lichaam voeren, wankelde ze achteruit en liet zich zodra ze zich niet meer boven Nicole's lichaam bevond, gewoon achterover vallen, terwijl ze met haar vinger Jeans likbewegingen had overgenomen.

Verrast keek Jean toe hoe ze plat op de rug terechtkwam en als razend begon te kronkelen, terwijl er een ontzettend gelukkige uitdrukking op haar knappe gezicht lag.

— Hemeltje, zuchtte hij. Over een daverend orgasme gesproken. Bekijk dát daar maar eens.

Hij was dusdanig verbluft door Sophie's wilde reactie dat hij zowaar vergat door te gaan met Nicole te neuken. Hij viel gewoon stil en bekeek het verbijsterende schouwspel met grote ogen.

Maar natuurlijk was het blondje hier niet mee akkoord. Het ging net erg lekker bij haar en ze brulde woedend :

— Waarom stop jij, verdomme ? Neuk verder ! Ik stond ook op het punt klaar te komen !

Jean prevelde een snelle verontschuldiging en hervatte het gestoot met zijn heupen, terwijl hij simultaan de hare voor- en achteruit bewoog. Ondertussen hield hij zijn blikken echter gevestigd op de nog steeds wild kronkelende Sophie. Dan begon de zwartharige te kalmeren en trok ze haar hand van haar prachtige kut.

— O, mijn God, zuchtte ze. Dat had ik nodig.

Ze krabbelde overeind en kwam kijken hoe Jean haar vriendin neukte.

Ze schonk de jongeman een warme glimlach en fluisterde tegen hem :

— Soms verfoei ik mezelf. Dikwijls heb ik het gevoel dat ik wel duizend keer per dag kan klaarkomen. Schiet op en laat Nicole klaarkomen, want ik krijg weeral opnieuw zin. En nu wil ik dat dikke ding wel eens in mijn kutje voelen binnendringen.

Jean grinnikte geil en verhoogde terstond zijn tempo. Nicole had wel gehoord wat haar vriendin tegen de jongeman zei en ze had zelfs een steek van jaloezie gevoeld toen de jongeman onmiddellijk zijn ritme opvoerde, doch ze verkoos er niet op in te gaan. Ze zou Sophie later wel aanpakken als ze alleen waren, want als ze zich nu boos moest maken in het bijzijn van Jean zou ze waarschijnlijk een belachelijk figuur slaan in de ogen van de jongeman en bovendien haar eigen genot verminderen. Want neuken en ruzie maken waren nu niet bepaald twee dingen die goed samengingen, vond ze.

Behalve een heleboel gekreun en ge-

steun, zweeg ze dus in alle talen, terwijl Jean doorging met haar diep in de kut te naaien.

Nu de jongeman zijn aandacht niet langer moest verdelen tussen Nicole's poesje en Sophie's kittelaar, ging het ook een stuk vlotter. Hij sleurde zijn vleesworst uit haar scheur en hield slechts de kop ervan tussen haar lippen begraven, om hem er onmiddellijk terug keihard in te rammen, zodat zijn ballen met een kletsend geluid tegen haar lichaam botsten.

— O, Jean, krijste Nicole opeens. Wat is dit ontzettend lekker. Ik vind het heerlijk zoals jij me neukt !

— Neukt hij dan zo speciaal ? grinnikte Sophie die inmiddels opnieuw bloedgeil geworden was. Zelfs dit tweede orgasme op korte tijd had haar gek geworden zinnen niet helemaal kunnen afkoelen en het zien van de manier waarop Jean zijn pik in en uit Nicole's scheur dreef, bracht daar zeker geen verbetering in, integendeel.

— Ja, hijgde Nicole ten antwoord. Hij neukt speciaal. Hij ramt nu en dat heb ik graag. Ik hou ervan dat ik de kloten van een kerel tegen mijn lijf voel stoten !

Aangemoedigd door deze hitsige uitspraak van het blondje deed Jean verder op de manier waarop hij bezig was. Telkenmale ramde hij zijn steel ballendiep in de stomende, donkerblonde kut.

Lang zou het bij hem nu ook niet meer duren, wist hij. De druk op zijn ballen was nu zo intens geworden dat hij dacht dat ze ver op ontploffen stonden.

En dan voelde hij hoe Nicole's poesje zich eensklaps spastisch samentrok. Onaangekondigd door één of andere wilde schreeuw beten haar kutspieren keihard in zijn als een razende op en neer bewegende lul.

Nicole haalde blijkbaar zelfs geen adem toen ze begon klaar te komen en haar orgasme in alle hevigheid losbarstte. Even later wist Jean waarom. Het blondje gilde het namelijk opeens uit alsof ze levend gevild werd. Het was een verscheurende schreeuw van genot die kilometers in het rond te horen moet zijn geweest, zo hard klonk het.

— IK KOM KLAAR ! brulde de slanke blondine.

Haar kutspieren spanden en ontspanden zich in een snel, onregelmatig tempo. Jean genoot nu nog eens zo hard en bleef zijn pik in en uit de kut van het meisje stoten.

Dan was het ook zover voor hem. Sophie merkte het aan de intens gespannen uitdrukking die zonder aankondiging in zijn ogen verscheen en zei vlug :

— Trek je pik uit haar kut en spuit haar kontje vol. Dan kan ik je zaad oplikken !

Jean gaf haar graag zijn zin en sleurde met een razende zwaai zijn lul uit Nicole's kletsnatte poesje. Dadelijk liet hij hem over haar kontje glijden en dan begon het keiharde ding sperma uit te braken. Dikke stralen spatten uit de eikel en kwamen terecht op Nicole's wild draaiende achterwerk. Hij schoot en schoot en bleef schieten. Zijn orgasme was zo ontzettend heerlijk dat het leek alsof er geen einde kwam aan de hoeveelheid sperma die zijn ballen hadden geproduceerd.

In haar haast bij het verse sperma te geraken, duwde Sophie Jean bijna opzij. Zo vlug ze kon, boog ze zich over Nicole's slanke kontje en begon ze het witte spul op te slobberen. Ze likte het allemaal op.

Nicole merkte er nauwelijks iets van, want haar armen hadden haar niet langer kunnen ondersteunen toen ze zo hard klaarkwam. Ze waren van onder haar lichaam gegleden, zodat ze nu met haar hoofd en schouders op de grond rustte. Ze was volledig van de kaart en stelde zich voorlopig tevreden met het regelmatig met lucht volzuigen van haar longen.

— Nu is het mijn beurt, glimlachte de wondermooie Sophie gelukkig toen ze Jeans sperma allemaal naar binnen had gewerkt. Nu wil ik die heerlijke, dikke lul van jou in mijn kut voelen binnendringen.

Er kleefde nog een draad sperma aan

haar kin en haar spitse tong flitste uit haar mond om hem snel op te likken. Ze keek openlijk naar Jeans nu verslappende lul en bemerkte nog meer van het lekkere spul. Er hingen namelijk nog een paar eenzame druppels zaad aan zijn eikel. Ze aarzelde dan ook geen seconde en liet het slappe ding niet met rust. Ze greep het beet, opende haar mond terwijl ze hem oplichtte en liet hem erin verdwijnen. De eikel schoof snel tussen haar lippen en ze drukte haar omhooggekrulde tong tegen zijn eikel. De smaak van zijn sperma — zo schitterend zoutachtig en prikkelend — had haar nog geiler gemaakt dan ze al was en uit haar poesje drupten weer grote hoeveelheden geil.

Naast de smaak van zijn sperma proefde ze nu ook het lekkere kutjessap van haar vriendin en dat maakte haar zowaar nog heter.

Ze likte snel Jeans pik schoon. Het gevolg was dat de jongeman opnieuw een enorme stijve kreeg, want, geloof het of niet, Sophie wond hem dusdanig op en hij begeerde de knappe meid zo erg dat hij van oordeel was dat haar mond een heel stuk beter aanvoelde over zijn lul dan Nicole's kutje. Hij kon dan ook bijna niet langer wachten om de heerlijke, duistere schoonheid een beurt te geven.

— Ik wil je kut neuken, Sophie, zuchtte hij, terwijl hij reeds met zijn heupen was beginnen stoten om zijn pik dieper in haar lekker aanvoelende mond te krijgen.

— En ik wil jouw lul in mijn kut voelen, herhaalde de zwartharige schor, nadat ze zijn pik uit haar mond had laten glijden.

Sophie ging nu eerst op haar rug liggen met haar benen wijd uiteen en haar knieën opgetrokken.

— Kom vlug, gebaarde ze. Geef me die vette worst van je. Jean liep dan ook dadelijk naar het knappe meisje toe en knielde. Zodra hij zo plaats genomen had, lichtte Sophie het onderlichaam op, terwijl ze haar benen rond Jeans middel sloeg. Jean boog zich wat voorover, zodat Sophie de gelegenheid kreeg haar armen rond zijn nek te slaan. Ze stelde de spieren van de jongeman danig op de proef, want, zodra ze zijn nek beet had, trok ze zich volledig aan hem op. Jean begreep wat ze van plan was en richtte zich op zijn beurt op, waarbij hij Sophie met zich meetrok.

Terwijl hij recht ging staan, voelde hij hoe Sophie haar onderlichaam wat bewoog en erin slaagde zijn pik tegen haar kut te laten stoten.

— Ram hem erin, Jean, piepte het meisje geil.

Een verdere aansporing had de jongeman niet nodig. Terwijl hij het knappe meisje met de wondermooie boezem stevig tegen zich aandrukte, bewoog hij voorzichtig zijn heupen vooruit.

— Ja ! Ja ! moedigde Sophie hem aan. Hij zit tussen mijn lellen nu. Wring ze open en pers dat ding in mijn kut !

Jean deed dadelijk wat ze hem vroeg en hij merkte hoe Sophie haar onderlichaam een beetje ophief, waardoor hij zijn pik nog beter voor haar gaatje kreeg. Weer stootte hij met zijn heupen en hij voelde hoe zijn stijve lul haar schaamlippen openwrikte en in haar gaatje gleed.

— Oh ! hijgde hij toen hij de intense hitte en vochtigheid van haar sappige poesje proefde. Wat een verdomd lekkere kut is dit !

— Dieper ! Dieper ! bedelde Sophie hunkerend.

Waaraan hij graag voldeed. Millimeter voor millimeter verdween zijn lul in Sophie's perfecte scheur.

— Dit is hemels ! krijste de jongeman. Alleen al binnenglijden in jouw kut is een orgasme waard !

— Dat orgasme krijg je, Jean, piepte Sophie die ook intens genoot van de dikke lul die haar poesje aan het uitrekken was. Ram hem er dieper in en begin dan mijn kut te neuken. Naai me zo hard je kan. Ik hou van rammen !

Jean stootte nogmaals zijn heupen voorwaarts en voelde hoe hij dieper in haar verdween. Hij boog zijn hoofd een beetje naar voren en begon het mooie

meisje in de nek te zoenen. Dat was blijkbaar één van Sophie's erogene zones, want het meisje kirde van genoegen toen hij dat deed.

Hij begon haar nu te naaien en ze werkte uitstekend mee. Maar van haar had hij dan ook niets anders verwacht. Ze was het soort van meisje dat van sex hield en alles in het werk stelde om ook haar partner zoveel mogelijk te laten genieten.

— O, Jean, fluisterde ze op zeker moment. Wat neuk jij me lekker. Wat ben ik blij dat jij in dit gat terechtgekomen bent.

— Ik ook, antwoordde Jean zacht. Nu, tenminste. Want in het begin voelde ik er maar heel weinig voor om Nancy de rug toe te draaien.

— Had je daar een vriendin, misschien ? wou ze weten.

— Meer dan één, grinnikte Jean. Dat was nu wel een leugen, maar aangezien ze het onmogelijk kon controleren, stoorde het hem niet hier een beetje de man van de wereld uit te hangen.

— Dat moet wel, zei Sophie. Anders neuk je niet, zoals jij dat doet !

Jean glimlachte fier en begon haar kut nog intenser te bewerken met zijn keiharde paal. En dan pas was er geen tijd meer om te praten en hadden ze er ook geen zin meer in, aangezien ze allebei meegesleept werden door de heerlijke gevoelens die hun zinnen in vuur en vlam zetten.

Sneller en sneller glibberde Jeans pik op en neer in Sophie's kletsnatte poesje. Het meisje voelde hoe de storm van genot de kop begon op te steken, wat Jean merkte aan de omvang van haar gaatje dat ineens maar half zo groot meer leek doordat ze haar kutspieren onwillekeurig spande in een eerste stuiptrekking van genot.

Nicole was ondertussen dichterbij gekomen en keek geboeid toe hoe hun zwoegende lichamen naar een daverend orgasme toewerkten.

— Ik schiet, brulde Jean opeens en direct daarna kwam zijn lul hortend en stotend tot leven. Terwijl hij zijn zaad uitbraakte, bleef hij haar kut neuken tot er geen sperma meer was en het orgasme langzaam uitstierf.

Ook Sophie had intens genoten en was keihard klaargekomen. De koude rillingen liepen nog steeds over haar rug toen Jean niet langer in haar bewoog en zijn pik uit haar dampende gaatje liet glijden.

De jongeman had maar een troost dat het zo snel voorbij was : hij wist dat hij in de toekomst nog veel meer van Sophie's kut zou mogen genieten.

Want dat het niet bij deze ene keer zou blijven, was iets dat voor Jean als een paal boven water stond. Ze maakten zich van elkaar los en, eindelijk bevredigd, dook Sophie in het koele water van het vijvertje voor een verfrissende duik. Nicole keek even toe en besloot dan het voorbeeld van haar vriendin te volgen. En Jean stapte er dan ook maar in.

Zowat een kwartiertje later, zaten ze naast elkaar op de oever van het vijvertje. Sophie was zo vriendelijk geweest Jeans kleren terug te halen, maar aangezien de twee meisjes voorlopig geen aanstalten maakten om zich aan te kleden, was Jean ook maar naakt gebleven. Bovendien vond hij dat hij zich hoegenaamd niet hoefde te schamen over zijn mannelijkheid. Hij speelde een beetje met zijn lul terwijl hij naar het gesprek van de knappe grieten luisterde.

— Zo, zei Nicole opeens tegen hem. Dus jij en je moeder komen hier voorgoed wonen.

— Voorgoed is misschien veel gezegd, grinnikte Jean. Maar mijn moeder is blijkbaar van plan het hier een poosje vol te houden. Ze heeft het huis trouwens gekocht, dus...

— Nou, ja, zei Sophie. Zo'n buitenkansje krijg je niet iedere dag.

— Buitenkansje ? herhaalde Jean verbaasd.

— Wel ja, verklaarde Sophie. Het huis is heel goedkoop verkocht geweest, of niet ?

— Dat ik er geen flauw idee van heb,

antwoordde Jean naar waarheid. Mijn moeder en ik hebben een uitstekende afspraak : ik bemoei me zo weinig mogelijk met haar zaken en zij met de mijne. Maar waarom denken jullie dat het huis goedkoop verkocht geweest is ?

— Ken jij dan de geschiedenis van de Bergers niet ? grinnikte Nicole.

Jean schudde van nee.

— Tsjonge, tsjonge, lachte Sophie. Hij kent de geschiedenis van de Bergers niet. Dat was het favoriete gespreksonderwerp hier in het dorp gedurende de afgelopen maanden.

— Ja, viel Nicole haar bij. In dit gat gebeurt nooit iets en dan ineens twee moorden.

— Een moord en een wettige zelfverdediging, verbeterde Sophie haar.

— Ach kom, geloof jij dat ?

— Hela ! Ik volg niet, hoor ! riep Jean getergd uit. Verklaar jullie eens nader.

— Goed, zeiden de twee meisjes tegelijk en schoten dan in de lach. Vertel jij het maar, was Sophie het blondje voor.

— Mij best, knikte Nicole en richtte zich dan tot de jongeman.

— In het huis dat je moeder gekocht heeft, vertelde ze, woonden Monsieur en Madame Berger. Hij was een oude zak van achteraan in de vijftig en zij was een bloedmooi, jong poppetje, dat hem enkel en alleen omwille van zijn geld getrouwd had. Natuurlijk had zij een heleboel minnaars en ze was niet bepaald voorzichtig met haar escapades, zodat hij daar regelmatig achterkwam. Natuurlijk was het dan thuis steeds serieuze ruzie.

— Dat begrijp ik, grinnikte Jean.

— Maar Sylvie Berger deed dapper voort tot ze eindelijk een kerel tegen het lijf liep waar ze echt verliefd op werd. Een boerenzoon uit het dorp. Pierre Dubois heette hij. Om een lang verhaal kort te houden : ze besloten het samen af te bollen. Maar Monsieur Berger was zoals gewoonlijk achter de plannetjes van zijn lieve vrouwtje gekomen en besloot er een stokje voor te steken. Sylvie en Pierre ontmoetten elkaar steeds in de stal achter jullie huis en op een avond had Monsieur Berger zich daar verborgen. Toen ze met elkaar begonnen te vrijen is hij dan tevoorschijn gestapt en heeft hij Pierre in koelen bloede doodgeschoten.

— Maar dat is nog niet alles, nam Sophie nu van Nicole over. Hij wou ook zijn vrouw doden, maar zij is erin geslaagd hem een mes tussen de ribben te steken.

— Maar niemand gelooft daar iets van, vertelde Nicole. Want Monsieur Bergers lijk werd in de slaapkamer in het huis gevonden en niet in de stal ! Iedereen denkt dat Sylvie zo razend was van verdriet dat ze gewacht heeft tot haar man sliep om hem dan te vermoorden. Maar zij beweert dat haar man haar meegesleept heeft naar het huis om haar eens flink af te rammelen en dat zij zich moest verdedigen. Doch niemand heeft kunnen ontdekken hoe zij erin geslaagd is een mes mee naar de slaapkamer te smokkelen.

— Hoe kan dat nu ? riep Jean uit. Had niemand dan de politie gewaarschuwd dat Monsieur Berger die Pierre neergeschoten had ?

— Nee, en dat is nog iets dat iedereen doet vermoeden dat Sylvie haar man vermoord had. Ze zou toch op zijn minst kunnen zijn weggelopen om ergens de politie te waarschuwen, niet ? En bovendien is er meer dan drie uur verschil tussen het ogenblik van de moord op Pierre en het moment waarop Monsieur Berger gestorven is. Dus iedereen denkt dat Sylvie haar man bepraat heeft haar met rust te laten en dat zij hem zou helpen Pierre's lijk te verbergen. En dan heeft zij gewacht tot hij sliep om wraak op hem te nemen.

— In ieder geval heeft de rechtbank haar onschuldig geoordeeld, zei Sophie. En ondertussen is ze al lang terug op vrije voeten. Natuurlijk durfde ze niet meer terug te komen naar ons dorp en heeft ze heel haar boeltje hier laten ophalen met een reusachtige verhuiswagen en het huis via de notaris verkocht. Spotgoedkoop

om er zo vlug mogelijk van af te zijn. Wie weet waar ze nu ergens uithangt !

— Ergens aan de Azurenkust ongetwijfeld, grinnikte Nicole. En daar hangt zij nu de mooie dame uit met de centen van haar vermoorde echtgenoot.

Jean vond het maar een verward verhaal en beschouwde het als een zwaar overdreven dorpsverhaaltje, doch nam zich toch voor zijn moeder er bij gelegenheid eens naar te vragen.

— Hoe laat is het ? vroeg Nicole opeens.

— Een uur of zes, denk ik, zuchtte Sophie lui, terwijl ze zich genietend uitrekte. Ik stap eens op. Zie ik jullie morgen ?

— Mij in ieder geval, grinnikte Nicole, die Sophie's voorbeeld volgde en zich eveneens begon aan te kleden. Ik kom morgenmiddag wel tot bij jou thuis.

— En, Jean ? Kom jij ook ? vroeg Sophie.

— Waarheen ?

— Hier naartoe, natuurlijk. In de zomer komen Nicole en ik hier bijna iedere dag om te zwemmen.

— En te neuken, grinnikte het blondje. Als er tenminste een interessante kerel in de buurt is.

— Ik kom, zei Jean grinnikend. Hij sprong recht waarbij zijn lul als een dronkelap zwaaide.

— Verrekt, zuchtte Sophie. Als je dat ding daar zo ziet hangen, zou je onmiddellijk van voorafaan opnieuw beginnen, niet, Nicole ?

— Ja, zei het blondje. Het is verleidelijk. Kom, laten we maken dat we weg zijn vooraleer we weer bloedgeil zijn.

Ze gaven ieder op hun beurt Jean een vurige afscheidszoen en renden giechelend weg. Lang duurde het gegiechel echter niet, want zodra Jean buiten gehoorsbereik was, vertelde Nicole Sophie in niet mis te verstane bewoordingen wat ze ervan dacht dat ze Jean had aangespoord zijn zaad niet in haar kutje te lozen.

— Als je me dat nog een keer aandoet, spreek ik nooit meer tegen je, jij hete kut, zei ze boos.

Sophie had in feite moeite haar lach in te houden over de boosheid van haar vriendin, maar deed alsof het haar erg speet en beloofde het nooit meer te doen. Nicole nam daar vrede mee en het gegiechel werd hervat.

Jean vroeg zijn moeder tijdens het avondeten uit over de feiten die zich in hun huis hadden voorgedaan, maar leerde niets nieuws. Heel het gebeuren scheen Thérèse Martin maar matig te interesseren en ze had zich nooit de moeite getroost er iets meer over te weten te komen. Jean haalde ontmoedigd de schouders op en liet het er maar bij. Zo erg boeide het hem nu ook weer niet.

Na de maaltijd ging hij opnieuw een kijkje nemen in de stal. Het was nog licht, de zon zou pas een uur of wat later ondergaan. Zodra hij de deur opende, hoorde hij weer dat verdachte geluid op de zolder.

Zou er iemand zijn ? vroeg hij zich af. Dit kan toch niet. De zolder is helemaal leeg.

Hij keek rond op zoek naar een wapen, doch vond niets. Hij besloot dan maar ongewapend een kijkje te gaan nemen op de zolder. Voorzichtig sloop hij naar boven.

— Niemand, zuchtte hij.

Doch dan viel het hem op dat er een heleboel voetsporen bijgekomen waren in de dikke stoflaag die de vloer bedekte.

— Verrekt, zei hij. Er is hier dus toch iemand geweest.

En opeens merkte hij dat een groot aantal van de voetsporen naar de oude, versleten kast leidden. Hij schraapte al zijn moed bijeen en stapte er ferm naar toe. Met een ruk trok hij de kastdeur open. Hij was veel te brutaal, want de verroeste hengsels weerstonden niet aan zijn gesleur, zodat de deur eruit tuimelde. Het ding kwam onzacht op zijn tenen terecht en hij vloekte wild.

Dan bevroor hij : de loop van een

revolver was op zijn borstkas gericht. De persoon die het wapen vasthield was minstens even geschrokken als de jongeman, want de hand met de kolf erin trilde als een espeblad. Het gezicht van zijn belager kon hij niet zien, want het was verborgen in het duistere gat voor zijn ogen.

— Wie ben je ? fluisterde een zachte stem. Jean kon onmogelijk onderscheiden of het een man of een vrouw was die gesproken had.

— Jean... Jean Martin, stamelde hij.

— Wat doe je hier ?

— Ik woon hier, zei hij rustig.

De persoon scheen het te waarderen dat hij zichzelf zo snel terug onder controle had, want de loop van de revolver zakte naar beneden.

Veel zekerder nu vroeg Jean :

— Wie bent u ? En wat voert u hier uit ?

De persoon in de kast duwde nu tegen de andere deur, zodat deze piepend openzwaaide. Een smal gezicht werd zichtbaar in de duistere kast.

— Ik ben Sylvie Berger, zei de vrouw en ze glimlachte.

Jean kon zijn ogen niet geloven. Sylvie Berger was een verblindende roodharige met enorme, blauwe ogen. Ze had hoge jukbeenderen en een smal, lief wipneusje dat boven een volmaakt gesneden mond zat. Haar kin was heerlijk rond en leek wel gemaakt om aan te zuigen. Maar wat Jean nog het beste aan haar beviel, waren haar haren. In de eerste plaats had hij altijd al een geweldige voorkeur gehad voor roodharige meisjes en had hij het heel spijtig gevonden dat die maar zo dun gezaaid waren. Sylvie droeg haar haren erg lang en ze vielen dan ook als een waterval van goud langs haar knappe snoetje. Dat was het tweede pluspunt, vond Jean. Hij was gek op vrouwen met lange haren. Haar haren waren ragfijn en vielen steil naar beneden. Jean dacht dat ze wel eens tot aan haar middel zouden kunnen reiken.

— Help me even, wil je ? vroeg Sylvie, terwijl ze een fijne, gemanicuurde hand uitstak. Jean omvatte ze voorzichtig — nu pas viel het hem op hoe broos en teer haar handen eruit zagen en hij schold zich uit voor stommeling dat hij niet dadelijk had geweten dat hij met een vrouw te doen had. Hij hielp haar uit de kast en ze rekte haar verkrampte ledematen uit.

Ze was klein, merkte hij op. Hoop en al een meter zestig. En superslank. Hij was ervan overtuigd dat hij haar middel met zijn beide handen zou kunnen omvatten. Maar goed gedraaid. Onder de eenvoudige zomerpull die ze droeg, vertoonden zich twee rijpe bulten. En haar heupen waren lekker rond.

Niet zo fraai als Sophie, besloot Jean. Maar een stuk beter dan Nicole.

— Je hebt mijn vraag nog niet beantwoord, Madame Berger, zei Jean streng, toen ze geen aanstalten maakte haar aanwezigheid in hun berghok te verklaren.

— Moet dat dan ? grinnikte de knappe vrouw ontwapenend. Ik heb hier meerdere jaren gewoond, vergeet dat niet.

— Maar na alles wat er hier gebeurd is, zou ik denken dat u zich ver uit de buurt van dit huis en dorp zou houden, zei Jean.

Zou het dan toch waar zijn dat een moordenaar steeds terugkeert naar de plaats van de misdaad ? vroeg de jongeman zich af.

— Je hebt gelijk, gaf de vrouw toe. En je mag me gerust tutoyeren, als je dat wilt. Noem me maar Sylvie.

— Goed, Sylvie, antwoordde Jean en moest inwendig glimlachen, toen het hem opviel hoe handig ze erin geslaagd was van onderwerp te veranderen.

— Noem me maar Jean, zei hij. Zo, Sylvie, nu we vriendschap gesloten hebben, kun je me wel vertellen wat je op de eigendom van mijn moeder uitvoert, nietwaar ?

De roodharige vrouw zuchtte diep en zei dan aarzelend :

— Beloof je me dat je het niemand zult vertellen ?

Jean knikte.

— In de papieren van mijn man heb ik ontdekt dat hij ergens in de wijngaard iets van een heleboel waarde begraven heeft. En dat kom ik ophalen, aangezien het mij rechtens toekomt.

— Wat ? wou Jean dadelijk weten. Wat ligt er in onze tuin begraven ?

— Ik heb er geen flauw idee van. Behalve het feit dat het heel waardevol is, zwijgt hij er verder in alle talen over.

Jean vond het maar een raar verhaal, doch besloot het maar te geloven. Er waren nog wel meer mensen die geen vertrouwen hadden in banken en kluizen en met een heleboel geld en juwelen in huis bleven zitten.

— O.K., zei hij. Dat verklaart je aanwezigheid hier. Maar waarom heb je ons niet gewoon gevraagd of je de wijngaard mocht onderzoeken ? Wij zijn geen beesten, hoor, en wat niet van ons is, willen wij niet hebben.

— Ik wou niet dat iemand in het dorp wist dat ik terug was, zei Sylvie droevig. Ik ben hier niet bepaald populair, zie je. Zelfs de dood van Pierre verwijten ze me. Als ik zo'n geen goede advocaat had gehad, zat ik waarschijnlijk nu een straf van twintig jaar of meer uit. Van de getuigenissen van de dorpelingen moest ik het niet bepaald hebben.

— Ik begrijp het, knikte Jean. Ze zitten hier nog met een middeleeuwse mentaliteit, nietwaar ?

— Erger nog, grinnikte Sylvie. Je zou het zelfs voorhistorisch kunnen noemen. Jean, ik heb hulp nodig. Wil je me helpen ?

Jean dacht even na en knikte dan voorzichtig.

— Op één voorwaarde, grinnikte hij. Dat er niets illegaals aan te pas komt. Ik heb niet veel zin om in de gevangenis te belanden.

— Probeer eens niet aan mijn verleden te denken, zuchtte Sylvie spijtig. Ik zou willen dat je vergat wat er vroeger gebeurd is en dat je gewoon als een nieuwe kennis of vriendin beschouwt.

Daar was de jongeman dadelijk mee akkoord.

— O.K., zei hij. Met wat kan ik je helpen ?

— In de eerste plaats met toe te laten dat ik een poosje in dit berghok verblijf.

— Geen probleem voor mijn part, knikte Jean. Ik zal er zelfs voor zorgen dat mijn moeder hier buiten blijft.

— Bedankt, zei Sylvie opgelucht.

— Mag ik vragen : wanneer ben je hier feitelijk gearriveerd ?

— Gisterenavond.

— Heb je dan hier de nacht doorgebracht ?

Sylvie knikte met een pijnlijke uitdrukking op haar gezicht.

— Hier in die kast, zuchtte ze. Ik was wel al van plan om de wijngaard reeds te doorsnuffelen, maar ik was te moe van de reis.

— Niet bepaald comfortabel, zeker ? grinnikte Jean.

Sylvie vertrok haar gezicht in een veelzeggende, pijnlijke grimas. En Jean wist genoeg.

— We zullen ervoor zorgen dat je het vannacht iets beter hebt, glimlachte hij. Mijn moeder zal je graag een kamer ter beschikking stellen.

— Nee ! riep Sylvie vlug. Ik wil niet dat nog iemand anders weet dat ik hier ben. Het zal wel gaan.

Ze zweeg even.

— Alleen, zuchtte ze. Ik sterf bijna van de honger. Ik had wel wat mondvoorraad bij, maar...

— Die is reeds op, concludeerde de jongeman terecht.

— Precies.

— Wel, zei Jean. Je zult nog even moeten wachten tot moeder slaapt, maar dan kan ik je wel een stevige maaltijd brengen.

— Dat zou prachtig zijn, zuchtte Sylvie gelukkig. Maar ik sta erop er voor te betalen.

— Dat is niet nodig, antwoordde Jean, maar de roodharige vrouw hield voet bij stuk.

— Kan ik je verder nog met iets van

dienst zijn ? vroeg de jongeman.

— Kun je me helpen met het onderzoeken van de wijngaard ? vroeg Sylvie fijntjes.

Jean had zich halvelings hieraan verwacht en antwoordde dan ook :

— Met plezier, Sylvie. Maar niet 's nachts. Overdag.

— Maar dan zal je moeder me ontdekken. En ze zal zich afvragen wat jij altijd uitspookt in de wijngaard.

— Nee, toch niet, vertelde Jean haar. Mijn moeder schrijft boeken en ze zei me daarstraks dat ze morgen aan een nieuw manuscript denkt te beginnen. Haar kantoor bevindt zich beneden en aan de voorkant van het huis, zodat ze onmogelijk de wijngaard van daaruit kan zien. Bovendien sluit ze zich gewoonlijk van 's morgens vroeg tot 's avonds laat op, als ze aan een boek bezig is. Het is dus hoogst onwaarschijnlijk dat ze ons zal ontdekken.

— Nou, goed dan, gaf Sylvie toe en haar knappe gezicht werd nog veel mooier toen haar lippen zich in een warme glimlach plooiden.

— Om eerlijk te zijn, grinnikte ze, had ik feitelijk heel weinig zin om 's nachts te beginnen graven en spitten.

— Heb jij werktuigen ? vroeg de jongeman.

Ze draaide zich om en haalde een kleine schop uit de kast.

— Is dat alles ? glimlachte Jean.

— Ja, zei Sylvie. Meer kon ik niet meebrengen.

— Hoe ben je hier geraakt ?

— Met de trein, vertelde ze hem. Tot een paar dorpen terug. De rest heb ik te voet afgelegd.

— Heb je geen auto ?

— Toch, zei ze. Maar denk je dat het hier geen verdenking zou veroorzaken als een auto een poosje onbeheerd langs de kant van de weg zou blijven staan in de buurt van het huis van de Bergers. De plaatselijke gendarme zou dadelijk mijn nummerplaat laten natrekken en uitvinden dat de auto aan mij toebehoorde. En dan waren gegarandeerd de poppen weer aan het dansen.

— Toegegeven, knikte Jean. Het zou een beetje gewaagd zijn.

— En als men moest te weten komen dat ik hier nog iets waardevols vind, als ik iets vind tenminste, dan had ik ook nog de belastingen achter mijn persoon. Successierechten, begrijp je ? En ik ben van oordeel dat ik ondertussen al meer dan genoeg betaald heb, hoor.

Jean knikte en zei :

— Goed, op mij kun je rekenen. Zodra moeder naar bed is — en dat zal niet lang meer duren, want als ze wil schrijven, gaat ze altijd zeer vroeg slapen — breng ik je iets te eten.

— Bedankt op voorhand, zuchtte Sylvie gelukkig. Ze deed een pasje voorwaarts en sloeg haar armen rond zijn nek. Haar lippen kwamen op de zijne terecht en ze diende hem een warme, vriendelijke zoen toe.

— Waar was dat voor nodig ? grinnikte Jean.

— Omdat het al veel te lang geleden is dat ik nog eens iemand ontmoet heb die het goed met mij meende en bereid was belangeloos iets voor mij te doen. Je bent een goede man, Jean.

En Jean voelde zich heel fier omdat deze knappe vrouw hem man en niet jongen genoemd had.

Zoals verwacht ging Thérèse Martin vroeg naar bed. Zodra ze zich teruggetrokken had, begon Jean te koken. Hij kon zich niet bepaald een uitstekende kok noemen : hij wist om precies te zijn slechts twee gerechten tevoorschijn te toveren zonder ongelukken te begaan. Het eerste was eieren klaarmaken en het tweede spaghetti. Verder had hij van koken weinig of geen kaas gegeten. Aangezien die morgen de laatste eieren gesneuveld waren, had hij dus maar een zeer beperkte keuze.

Toen de spaghetti klaar was (hij had een hoeveelheid bereid die ruimschoots voldoende was voor twee personen), ging

hij Sylvie waarschuwen, aangezien hij er weinig voor voelde om door de donkere tuin te stappen en onderweg een ongeluk te halen, zodat hij van vooraf aan zou moeten herbeginnen.

Sylvie ging in feite tegen haar zin mee naar het huis : ze zou liever haar maaltijd in het berghok genuttigd hebben. Maar aangezien honger een zeer overtuigende drijfveer kon zijn, stapte ze zonder veel protesten achter de jongeman aan. En in de keuken at ze alles op : ze scheen geen moeite te hebben met de dubbele portie spaghetti.

— Heel lekker, zuchtte ze, toen ze de laatste hap doorgeslikt had. Jean was heel erg blij dat ze zijn kookkunst zo op prijs stelde en vroeg dadelijk of ze nog iets wou.

— Neenee, antwoordde Sylvie vlug. Ik heb mijn buikje lekker rond gegeten en nu kan ik weer een poosje voort. Mag ik me even verfrissen in de badkamer ?

— Ga je gang, grinnikte Jean. Ik veronderstel dat je de weg kent.

Ze schonk hem weer die warme glimlach en trippelde weg. Even later was ze terug. Haar haren waren hier en daar een beetje nat en Jean begreep dat ze zich een korte wasbeurt gegeven had.

— Goed, zuchtte ze. Ik ga nu maar weer. Naar mijn kast.

— O, nee, zei Jean dadelijk. Jij gaat naar boven. Ik vind dat je dringend aan een echte nachtrust toe bent en ik stel je mijn bed ter beschikking vannacht. Ik slaap wel in een andere kamer of op de zetel.

— Daar komt niets van in, zei Sylvie kalm. Ik ga je niet ontrieven.

— Sylvie, ik sta erop, zei de jongeman. Ik kan gerust hier beneden op de sofa slapen. Hij had zich plotseling herinnerd dat de logeerkamer nog niet in orde was gebracht.

— Dit gaat te ver, Jean. Dit kan ik niet aanvaarden, zuchtte de knappe roodharige. Maar aan haar stem was te horen dat het vooruitzicht de nacht in een echt bed door te brengen haar helemaal niet zo tegen stond als ze liet uitschijnen.

— Ik aanvaard geen protesten, zei Jean streng. Kom mee, dan toon ik je de kamer waar jij vannacht zult slapen.

De mooie vrouw glimlachte toen hij zich die strenge toon aannam en zei dan :

— Goed, meester. Ik schik me naar jouw wensen.

— Dat klinkt al beter, grinnikte Jean. Wees wel stil op de trap, ja. Mijn moeder zou wel eens verkeerde gedachten kunnen krijgen als ze twee paar benen de trap hoorde opkomen.

— Hoe zou je zelf zijn ? grinnikte Sylvie.

— Godverdomme, wat is ze toch knap, zuchtte de jongeman inwendig.

Achter elkaar bestegen ze muisstil de houten treden.

— Hier is het, fluisterde Jean toen ze zijn kamer onontdekt bereikten. Zijn bed was breed genoeg om plaats te bieden voor twee personen en Sylvie zei dan ook dadelijk :

— Goed, ik slaap hier. Op voorwaarde dat jij hier ook blijft. We kunnen hier makkelijk met zijn tweetjes in liggen en dan hoef jij niet op die verrekte sofa te slapen. Ik weet hoe dat is : als ik moest kiezen tussen een zetel en die verdomde kast in het berghok, zou ik nog eerder de kast nemen, denk ik.

— Maar...

— Nu wil ik geen protesten horen, grinnikte Sylvie.

En het vooruitzicht bij een dergelijk mooie vrouw te slapen, stond Jean allerminst tegen. Wie weet wat de nacht nog voor hem in petto had. Hij nam zich echter wel voor haar de eerste stap te laten zetten en zich niet op te dringen. Niet dat hij verlegen was en moeite had met een meisje het hof te maken, maar daar zat het hem nu juist. Zij was geen meisje meer, maar een heuse vrouw. En in haar aanwezigheid, voelde hij zich nog erg jong en onervaren.

— O.K., Sylvie, zuchtte hij. Je krijgt je zin. Ik blijf hier.

— Zo wil ik het horen, zuchtte Sylvie

en begon zich dan uit te kleden. Onder haar eenvoudige zomerpull droeg ze een halfdoorschijnende beha die er nauwelijks in slaagde haar prachtige, volle tieten voor Jeans blikken verborgen te houden. Ze schopte haar sandalen uit en maakte dan de lange, zwarte rok los. Ook haar piepkleine slipje was half doorschijnend en Jean merkte een dikke bos donkerrode schaamhaartjes op, zodat hij dadelijk wist dat dit haar natuurlijke haarkleur was. Toen ze zich omdraaide om haar rok weg te hangen, toonde ze hem een uiterst smakelijke kont.

Hemeltjelief, dacht Jean, die voelde hoe zijn pik zich begon te roeren. Seffens sta ik hier met een stijve lul die openlijk uit mijn slip barst.

Hij draaide zich om, zodat hij haar niet meer kon zien en kleedde zich snel uit. Slechts gehuld in zijn slip ging hij op zoek naar een pyjama. Tevergeefs, want die zat waarschijnlijk nog in één van de niet uitgepakte koffers. Hij hoorde het ritselen van het laken en begreep dat Sylvie gereed was om zich te ruste te begeven. Even later kraakte het bed en hoorde hij haar genietend zuchten.

— Wat zoek je, Jean ? fluisterde ze.

— Een pyjama, antwoordde hij verlegen. Maar ik heb ze nog niet uitgepakt, geloof ik.

— Ga jij bij deze temperatuur een pyjama dragen ? vroeg ze ongelovig. Ben je gek geworden, misschien ?

Jean haalde de schouders op en stapte dan maar zo naar het bed toe. Ze had het laken tot onder haar kin opgetrokken en schonk hem weer één van haar betoverende glimlachjes. Hij knipte het nachtlampje aan en ging dan op zoek naar de schakelaar van de gloeilamp aan de zoldering. Lusters hadden ze voorlopig nog niet gehangen.

Godverdomme, zuchtte hij verbaasd in zichzelf, toen hij eensklaps Sylvie's beha en slipje op haar zwarte rok zag hangen. Die teef had zich volledig uitgekleed. Nu kreeg zijn lul het werkelijk te kwaad en hij haastte zich de kamer in duisternis te hullen. Het miezerig licht van het nachtlampje verborg alles in onduidelijke schaduwen, waar hij nu maar wat blij om was. Even later lag hij naast haar en maakte hij het nog donkerder in de slaapkamer door ook het nachtlampje uit te schakelen.

— Krijg ik nog een nachtzoen, Jean ? fluisterde Sylvie, toen hij "Welterusten" gemompeld had.

— Ja, natuurlijk, zuchtte Jean.

Hij draaide zich op een zij en zoende haar voorzichtig op de wang.

— O, wat ben jij gierig, grinnikte Sylvie. Jean was reeds terug op zijn rug gaan liggen en zij richtte zich nu op, sloeg een arm rond zijn gespierde schouders en boog het hoofd naar beneden. Hij was zich intens bewust van haar zachte tiet die op zijn borstkas drukte en voelde de warme uitstraling van haar tepel.

Haar lippen persten zich op de zijne en hij merkte hoe haar spitse tong de zijne openwrikte en tussen zijn tanden door in zijn mond gleed. Hij raakte bloedgeil toen hij haar zoen beantwoordde en verbaasde zich over de tedere vurigheid van de tongkus.

— Zie je wel dat je het kunt, grinnikte Sylvie, terwijl ze half op hem bleef liggen. Jij zoent trouwens heel erg lekker.

— Bedankt, fluisterde hij. Maar ik wil geen misbruik maken van de situatie.

— Jij misschien niet, glimlachte Sylvie. Maar wie zegt dat ik er geen misbruik wil van maken ?

— Huh ? deed de jongeman verrast. Wat bedoel je ?

— Wel, jij bent een man en ik ben een vrouw. En men heeft me eens verteld dat een man en een vrouw samen heel prettige dingen kunnen doen, als ze dat allebei willen, tenminste, zei Sylvie met een verlokkelijke klank in de stem.

Jean antwoordde niet en wachtte af.

— Jean, zei Sylvie langgerekt. Moet ik er nog een tekeningetje bij maken, misschien ?

— Nee, zuchtte Jean. Maar het overvalt me een beetje, moet ik zeggen.

— Mij eigenlijk ook, grinnikte Sylvie.

Het is niet bepaald mijn gewoonte om iedere man die ik ontmoet te verleiden, hoor. Maar jij beviel me reeds vanaf het ogenblik dat je mij ontdekte in het berghok. En toen ik je daarnet zo half-naakt zag staan, kreeg ik ontzettende zin om met je naar bed te gaan. Begrijp je dat ?

— Ja, fluisterde Jean. En om eerlijk te zijn, het feit dat ik zo verlegen doe, heb je te danken aan de manier waarop mijn lul reageerde toen ik je in dat halfdoorschijnende ondergoed zag staan.

— Meen je dat ? zei Sylvie met een blije klank in de stem. Bedoel je dat ik je zodanig ophitste dat je een stijve kreeg ?

— Precies, grinnikte Jean. Ik heb nu nog een stijve, trouwens.

Gelukkig liet Sylvie haar hand naar zijn slip glijden, om deze bewering aan de realiteit te toetsen. Haar fijne, slanke vingers gleden in zijn slip en vonden onmiddellijk zijn gezwollen penis.

— Prachtig ! riep Sylvie zacht uit. Wat een dikke lul, zeg ! Jij bent heel wat mans. Ik heb al kerels ontmoet met verdomd veel pretentie over hun mannelijkheid, die niet eens tot aan je knieën reiken wat hun lul betreft.

— Bedankt, zuchtte Jean, blij met het complimentje. Trouwens, jij hoeft je niet te schamen over je vrouwelijke attributen, hoor. Je hebt een figuurtje om van te snoepen, en als je tieten zo groot zijn als ik denk dat ze zijn, ben je, wat men noemt, goed voorzien.

— Kijk maar, glimlachte Sylvie, terwijl ze zich op de rug draaide en het laken ver terug sloeg. Vooruit, knip het licht aan ! Ik word graag bewonderd door een echte man.

Jean deed wat ze vroeg en het licht van het nachtlampje deed haar lichaam slechts weinig eer aan. Daarom wipte hij vlug uit het bed om het grote licht aan te knippen.

— En doe die idiote slip uit, grinnikte Sylvie. Als ik je mijn tieten en kut toon, mag je op zijn minst mijn ogen ook iets gunnen, vind je niet ?

— Euh, ja, zei Jean en vroeg zich af hoe dikwijls hij in dit boeregat nog in een dergelijke situatie zou terechtkomen. Maar nu trok hij zijn onderbroek uit vrije wil uit en niet onder dwang van een bloeddorstige blondine zoals daarstraks.

Ja, dacht hij, terwijl zijn vingers zich achter de elastiek van zijn slipje haakten. Ik heb me lelijk vergist wat dit dorp betreft. Ik vind het hier van minuut tot minuut leuker. Vaarwel, Nancy. Mij zul je niet zo vlug terug zien. Er zijn hier veel te veel natte spleten die geneukt moeten worden !

Nu kon hij Sylvie's lijf in al zijn glorie bekijken en ze overtrof zijn stoutste verwachtingen nog. Haar tetters waren groot en lekker rond. Haar tepels waren van een zalig zacht roze, dat hem bijna als gek maakte van wellust. Haar huid was heel wit, roomkleurig was een term die gebruikt werd voor veel donkerder huidskleuren dan de hare. Ook hieruit kon hij afleiden dat hij met een echte roodharige te maken had. De kleur van haar knopjes kon niet beter bij de rest van haar lichaam passen, vond hij. Haar buik was lichtjes gerond alsof hij enkel en alleen geschapen was om door een mannenhand omvat te worden. En via haar buik belandde hij bij het heerlijkste gedeelte van haar lichaam : een lichaamsdeel dat haar volmaakte tieten in de schaduw stelde. Het was supervolmaakt, vond Jean.

Haar poesje was dan ook prachtig : een roze roos van vlees die schattig verborgen werd door een heleboel krullerige, springerig speelse donkerrode haartjes. Jean verheugde zich reeds op voorhand dat hij weldra zijn nu nog stijver en harder geworden pik in dat heerlijke kutje zou mogen planten.

Haar benen waren eveneens volmaakt : lekker stevige billen, dromen van knietjes, prachtige onderbenen, fijne enkels, schattige voetjes.

Zijn slip was nu op zijn voeten terecht gekomen en hij staarde met wijdopen ogen en mond naar de prachtige vrouw die spiernaakt op zijn bed lag.

— God, Sylvie, hijgde hij tenslotte. Wat ben jij mooi. Jij bent nog mooier dan Sophie !

— Sophie ? ! vroeg Sylvie met een plagerige klank in haar zilveren stem. Je vriendinnetje, neem ik aan ?

— Zo zou je haar kunnen noemen, denk ik, knikte Jean. We neuken met elkaar, ja, maar of ze mijn vriendin is in de echte zin van het woord, blijft voorlopig een open vraag.

— In ieder geval bedankt voor het compliment, hoor, grinnikte Sylvie. Ik ben heel blij dat je me zo mooi vindt !

— Wondermooi, verbeterde Jean haar snel. Schitterend ! Volmaakt ! Hij was nu toch de charmeur aan het uithangen en besloot dat hij nog wel even verder kon gaan. Bovendien meende hij wat hij zei.

— Nounou, deed Sylvie gemaakt schuchter, hoewel ze met volle teugen genoot van de openlijke bewondering van de jongeman. Niet overdrijven, Jean. Enne... ik vind jou ook heel mooi zonder kleren aan. Je lul is nog groter dan ik dacht toen ik daarnet het geluk had hem even te mogen vasthouden. Ik denk dat dit een heel lekker neukpartijtje zal worden.

— Daar twijfel ik niet aan, grinnikte Jean fier. Als jouw kut even lekker aanvoelt dan ze eruit ziet, denk ik dat ik ga ontploffen in plaats van klaarkomen.

— Doe me dat niet aan, zei Sylvie met een behoorlijke dosis zelfspot. Dan zou ik weer voor een rechtbank moeten verschijnen met de aanklacht vrijwillige doodslag op mijn strafregister. En één keer zoiets meemaken, volstaat voor me, hoor !

— Dat begrijp ik, knikte Jean en besloot terstond een beetje beter op zijn woorden te letten. Hij vroeg zich opeens af of zij nu werkelijk haar echtgenoot vermoord had zoals de dorpelingen dachten of dat ze daadwerkelijk onschuldig was. In zekere zin hoopte hij dat ze het wel degelijk gedaan had, want het vooruitzicht met een moordenares te neuken, hitste hem vreselijk op. Hij nam zich voor er haar later naar te vragen.

— Kom bij me, Jean, zuchtte de knappe roodharige wiens hemelsblauwe blikken nog steeds op zijn worst gevestigd waren. Kom bij me en maak me gelukkig. Maak dat ik alle miserie die ik in dit vervloekte huis heb meegemaakt voor een poosje kan vergeten.

Hij glimlachte liefjes tegen haar en stapte met zwaaiende pik naar haar toe. Ze opende de armen en hij nestelde er zich behaaglijk in. Ze lagen allebei op een zij en bekeken mekaars gezicht en het gedeelte van hun lichamen dat ze konden zien. Jean strekte aarzelend een hand uit en omvatte haar rechtertiet. Dadelijk bewoog ze haar schouder even, om de druk van zijn hand op haar borst te verhogen.

— Dat heb ik graag, zuchtte ze. Ik heb graag dat een man met mijn tieten speelt.

— Dat treft, grinnikte Jean. Want ik speel dolgraag met borsten. En zeker als het zo'n prachtige joekels zijn als die van jou.

Hij begon haar borst nu stevig te kneden en verplaatste zijn hand zodanig dat de palm van zijn hand tegen de ronding van haar tiet kwam te zitten. Zijn vingers bogen zich omhoog en hij klemde haar reeds gezwollen speen tussen zijn duim en wijsvinger. Terwijl hij haar rozerode tepel zachtjes tussen zijn vingers heen en weer rolde, verhoogde hij nu met korte tussenpozen de druk van zijn hand om ze vlak daarna terug te verminderen. Sylvie vond dit een heerlijk gevoel en hijgde luid.

— Ja, zuchtte ze. Dat is lekker. Dat heb ik graag. Mijn poesje wordt er al helemaal nat van.

— Dat moet, grinnikte Jean. Anders zou mijn pik er niet makkelijk in kunnen ! En dat is toch de bedoeling, nietwaar ?

— O, ja, steunde Sylvie, intens genietend. Als om de daad bij het woord te voegen, sloeg ze nu een been over die van Jean en drukte ze haar onderlichaam vooruit, waarbij zijn pik als vanzelf tussen haar benen kwam te zitten. Hij begreep

wat ze verlangde en verplaatste op zijn beurt zijn onderlichaam een beetje, zodat zijn pik nu tegen haar poesje aan kwam te zitten. Hij voelde hoe de lange schaamharen aan de onderkant van haar scheur aan de bovenkant van zijn paal kittelden en begon een beetje te schommelen. Daardoor gleed zijn lul in een regelmatig tempo over haar schaamlippen, die reeds glad en olieachtig geworden waren van het geil dat rijkelijk uit haar spleet parelde.

Sylvie vond het heerlijk en hijgde blij :

— Jij weet hoe je een vrouw heet moet maken, Jean. Verdraaid, jij beschikt over een grote dosis zelfbeheersing. Zo'n dikke en harde lul voelt toch pijnlijk aan, nietwaar ? Andere jonge kerels zoals jij, zouden dadelijk de benen van een vrouw openwringen en hun paal in hun kut rammen, zonder er rekening mee te houden of ze nat is of niet.

— Ik ben van oordeel dat hoe langer je wacht vooraleer je begint te neuken, hoe lekkerder het eigenlijk is, zuchtte Jean. Alhoewel dat soms niet bepaald makkelijk is. Zoals nu. Verdomme, wat ben ik geil !

— En ik dan, hijgde Sylvie. Maak jij veel lawaai tijdens het neuken ?

— Soms. Waarom ? vroeg Jean die dat maar een rare vraag vond.

— Je moeder !

— O, die. Nou, die slaapt nu al lang. En die is onmogelijk wakker te krijgen. Bij wijze van spreken, kun je een bom onder haar bed laten ontploffen zonder dat ze ontwaakt.

— Uitstekend ! grinnikte Sylvie blij. Want ik sta erom bekend dat ik heel luidruchtig word, als ik mijn hoogtepunt nader. En met zo'n vette pik in mijn hol zal ik meer dan één climax krijgen, vooraleer jij je vrachtje laat ontsnappen !

— Prachtig ! riep Jean verheugd uit. Ik geniet er intens van als een vrouw klaarkomt terwijl ik haar neuk. Het is ontzettend lekker om te voelen hoe ze die kutspieren dan spant !

— Hou jij van nauwe gaatjes ? vroeg Sylvie.

— Dolveel, bekende Jean. Hoe nauwer, hoe beter. Tenminste, als ik het meisje geen pijn moet doen, want dan vind ik het zo prettig niet meer.

— Iedereen heeft me altijd verteld dat ik een heel nauw kutje heb, vertelde Sylvie hem. En hun lullen waren niet zo groot als de jouwe.

— Nu heb je het helemaal verknald, zuchtte Jean. Zullen we neuken ? De druk op mijn ballen wordt zo langzaam aan verdomd hinderlijk.

— Ik dacht dat je het nooit zou vragen, glimlachte Sylvie blij. Maar ik moet je wel waarschuwen, dat ik graag regelmatig van standje verwissel.

— Mij best, knikte Jean. Hoe zullen we beginnen.

— Ik wil bovenop, hijgde de prachtige roodharige wellustig. Ik wil op die dikke pik van je rijden.

— Uitstekend, vond Jean.

Hij draaide zich op de rug en wachtte af.

— Iets meer naar het midden van het bed, beval Sylvie hongerig. Want als ik seffens meegesleept word, is het niet onmogelijk dat we er met onze klikken en klakken uitrollen.

— Jij kunt er misschien uitvallen, grinnikte Jean. Maar mij krijg je niet zo makkelijk mee, hoor !

— Denk dat maar niet, zei Sylvie bloedgeil. Want eens dat ik een pik in mijn kut geklemd heb, is er veel voor nodig dat ik hem terug loslaat, hoor. Minstens iets met de omvang van een natuurramp !

— Dat belooft, grijnsde de jongeman dolgelukkig.

De roodharige kwam nu schrijlings op hem zitten met haar gezicht naar hem toe. Dadelijk graaide ze zijn enorme paal vast en bracht hem naar haar druipende scheur. Ze klemde de eikel van zijn lul tussen haar lellen en zuchtte genietend.

— O, ik kan nauwelijks wachten tot dat dikke spul helemaal in mijn poesje zit, fluisterde ze hees. Wat zal die vette zwans

mijn gaatje uitrekken.

Ze liet zich voorzichtig neer op zijn paal en voelde hoe hij haar schaamlippen verder openwrikte, terwijl de kop ervan in haar holletje verdween.

— Hola ! hijgde Jean verhit. Je hebt niet overdreven. Sylvie, het lijkt wel alsof iemand een te kleine trouwring over mijn lul wil schuiven. Ben jij nauw, zeg !

— Ja, hé ? glimlachte zij fier. Ik ben er trots op zo'n nauw poesje te hebben. De meeste mannen vinden het hemels.

— Niet alleen hemels, goddelijk, verbeterde Jean haar snel.

Ondertussen liet Sylvie zich verder neer op zijn lul die verbazend gemakkelijk in haar nauwe kut verdween. Maar Sylvie was dan ook zo nat als de Stille Oceaan.

— Heerlijk, kirde Sylvie. O, wat is het heerlijk om dat dikke, vette, grote, harde, stijve ding in mij te voelen verdwijnen.

— Nog iets ? grinnikte Jean, die vond dat ze wat al te kwistig met adjectieven aan het omspringen was.

— Ja, grijnsde de roodharige heet. Ik wil hem helemaal in mij hebben. Heel die lange paal. Ik wil je ballen tegen mijn dijen voelen stoten tijdens het neuken.

— Mij best, zei Jean droog. Hij stootte nu zijn heupen even omhoog en slaagde er zowaar in nog een eindje verder in haar te verdwijnen. Doch in feite was dat niet nodig, want Sylvie bleef gestadig zakken, terwijl ze ondertussen wild met haar kont draaide en keerde om zich een maximum aan genot te verschaffen en het binnenglijden nog te vergemakkelijken. Ze bleef zakken, tot ze zijn schaamharen aan de hare voelde kittelen.

— Hij zit er helemáál in ! riep ze fier uit. Ze was trots op zichzelf, dat ze erin geslaagd was zijn geweldig lange paal kompleet in haar poesje te krijgen.

Nu begon ze langzaam op en neer te wippen op zijn steel.

— Ik kan het bijna niet geloven, zuchtte Jean die intens genoot van de vochtige, hete, nauwe omsluiting van haar spleet. Het is onvoorstelbaar lekker met jou te neuken, Sylvie. Je zou nu kunnen denken een kut is een kut, maar toch is er een ontstellend groot verschil in.

— Net hetzelfde als bij een pik, antwoordde Sylvie terwijl ze op hem bleef rijden. De ene lul is de andere niet. Heb jij al veel poesjes geneukt.

— Toch al een paar, antwoordde Jean. En jij ?

— Poesjes nog niet, grinnikte de roodharige. Maar lullen wel. En ik moet zeggen dat dit de hardste en dikste en stijfste en langste pik is die ik al in mijn kut gehad heb.

— Hopla ! Daar gaat ze weer, glimlachte Jean, die echter intens gelukkig was met haar in zijn eigen ogen toch wat overdreven compliment.

— Ik meen het, verzekerde ze hem, toen ze het ongeloof in zijn blikken opmerkte. Echt ! Jij hebt talent om dekhengst te worden. Vertel eens, kun jij dikwijls na mekaar klaarkomen ?

Jean herinnerde zich een nacht met zijn meisje te Nancy.

— Ja, zei hij. Ik heb eens zeven keer gespoten op één nacht. Maar dan was ik wel uitgeteld.

— Wel, dat verbaast me niets ! lachte de knappe vrouw gelukkig. Ik denk dat er vannacht van slapen niet veel in huis zal komen. Ik denk dat ik de hele nacht doorga met je te naaien.

— Tof ! zei Jean. Maar ik moet je wel vertellen dat ik vandaag reeds drie keer klaargekomen ben. Of was het vier keer ? Ik weet het niet meer.

— Jij hete bok, grijnsde Sylvie. Ruk jij jezelf zo dikwijls af ?

— Ik heb me niet afgerukt, verdedigde Jean zich en hij vertelde haar van zijn belevenissen in het bosje.

— Val nu dood, grinnikte Sylvie. Ze kende zowel Sophie als Nicole en had altijd gedacht dat het twee brave, maar truttige meisjes waren die nog altijd dachten dat een lul enkel en alleen diende om te pissen. Daaraan zie je maar hoezeer jij je in iemand kunt vergissen,

als je ze maar oppervlakkig kent.

Jeans verhaal had haar in ieder geval nog meer opgewonden dan ze al was en ze begon nu sneller op hem op en neer te wippen. Telkens gleed zijn lul bijna volledig uit haar sappige scheur, want Sylvie lette er steeds op dat slechts de eikel tussen haar lellen geklemd bleef. Onmiddellijk liet ze zich dan terug op hem neer, waarbij zijn lange lul volledig door haar gleuf verwerkt werd.

Sneller en sneller wipte Sylvie op hem op en neer.

— Dit is heerlijk ! krijste de knappe vrouw. O, wat doet dat deugd ! Wat geniet ik met volle teugen !

En daar was de jongeman het volledig mee eens, want ook hij genoot intens. Hij strekte nu zijn armen en greep haar prachtige tetters vast, die hij stevig begon te masseren.

— O, ja, zuchtte Sylvie. Kneed mijn tieten. Speel met mijn tepels. Jean nam zich voor haar joekels seffens na het neuken af te zuigen.

En als ik dan toch bezig ben, kan ik ook haar kut uitlikken, grijnsde hij, nieuwsgierig naar de smaak van haar poesje. Slecht kon dat niet zijn, besloot hij. Een vrouw met zo'n uiterlijk, moest gewoon een overheerlijk kutbrouwsel produceren.

De roodharige werd hoe langer hoe geiler en ze gebruikte haar kutspieren om Jeans lul te masseren, terwijl ze op hem op en neer sprong en Jean merkte hoe er een wrede, hunkerende uitdrukking in haar enorme blauwe ogen sloop. Hij begreep dat ze aan een orgasme toe was. Hijzelf vond het verschrikkelijk lekker in haar kut, maar was nog niet zover. Het zou zelfs nog een poosje duren vooraleer hij zijn zaad zou moeten spuiten. En dat vond hij fantastisch, want dat betekende dat hij nog een tijdje kon doorgaan met Sylvie te neuken, zonder te moeten ophouden en ervoor te zorgen dat hij terug een stijve kreeg. Hij zag het reeds gebeuren dat ze verschillende standjes zouden hebben toegepast vooraleer hij eindelijk een verlossend, daverend orgasme zou ondergaan. En dat zou dan de eerste keer zijn dat hij dit zou meemaken, want tot nu toe had hij zijn lul nooit eerder terug getrokken dan na een climax.

— Ik ga klaarkomen, hijgde Sylvie. Ik voel het komen. Oooohhhh !

Haar kutspieren beten eensklaps nog eens zo hard in zijn steel toen haar poesje zich spastisch samentrok in een eerste stuiptrekking van genot.

Terwijl de knappe roodharige keihard klaarkwam, bleef ze op en neer wippen op zijn pik.

— Aiaiai, krijste ze toen de golven van genot haar wild overspoelden en meesleepten naar de zevende hemel. Uuurghh ! Aahhh !

Jean genoot geweldig van de climax van de roodharige, die ervoor zorgde dat haar kutspieren zich tweemaal zo hard inspanden. Ze had zijn handen van haar tieten geduwd en masseerde nu zelf haar fraaie joekels. Ze ging er zo ruw mee tekeer dat Jean een ogenblik dacht dat ze gek geworden was van geluk en van plan was haar joekels af te rukken.

Wat een vrouw, dacht hij, toen haar orgasme duurde en bleef duren. Hoe lang zou het geleden zijn dat zij nog eens geneukt heeft ? Heel lang, zo te zien.

Maar aan alles komt een einde. Zo ook aan de climax van Sylvie Berger.

— En ? grinnikte Jean overbodig.

Ze keek hem verliefd en intens tevreden aan

— Fantastisch, fluisterde ze naar adem happend. Ik zag letterlijk sterren voor mijn ogen ! En jij ? Jij bent niet klaargekomen, wel ?

— Nee, zei de jongeman. Ik wou nog niet schieten. Ik wil nog veel langer in dat kletsnatte poesje van jou blijven boren.

— Prachtig, zuchtte Sylvie. Ooohh ! Dat orgasme had ik nodig, meer dan nodig.

— Was het zo lang geleden ? wou Jean weten.

— Vanaf de dag van het... drama, zei

ze schuchter.

Jean begreep dat ze er niet graag over sprak en vroeg opgeruimd :

— Zullen we nu een ander standje proberen ? Zoals je wel zult merken, is mijn lul nog altijd ontzettend stijf ! En die druk op mijn ballen is niet verminderd, hoor !

— Ja, was Sylvie dadelijk akkoord. En ik weet al welk standje ik nu wil proberen !

Jean wachtte benieuwd af toen ze zich oprichtte en met een spijtige grimas zijn steel uit haar holletje liet schuiven. Niet voor lang echter zou hij de hemelse omhelzing van haar schede moeten missen, want nauwelijks bevond zijn pik zich niet meer in haar kut of ze nam de positie in voor het volgende nummertje.

Veel moest ze daar trouwens niet voor doen, want ze draaide zich gewoon met haar rug naar hem toe. Weer voelde hij haar slanke vingers zich rond zijn steel sluiten.

— Ja, zuchtte hij. Steek hem terug in je poesje, Sylvie. Ik heb het al veel te lang moeten missen !

— Veel te lang ? fluisterde ze. Hij is er nauwelijks uit.

— Iedere seconde duurt langer dan een eeuwigheid, grinnikte hij.

Ook zij moest lachen en plaatste dan de kop van zijn lul opnieuw tussen haar schaamlippen. Ze liet zich vlug op hem neer tot hij weer heel diep in haar kutje stak en leunde dan achterover.

— Pak me terug beet bij mijn tieten, Jean, bedelde ze. Kneed ze zoals daarnet. Dat doe jij geweldig goed.

Jean deed niets liever. Terwijl hij nu kalmpjes met zijn heupen begon te stoten, waar zij trouwens bereidwillig aan meewerkte, omvatten zijn vingers opnieuw haar ferme joekels. Hij speelde vrolijk met het zachte, weke tietvlees, terwijl zijn pik de heerlijkste genoegens smaakte in haar sappige kutje.

— O, wat is neuken toch lekker, zuchtte hij. Ik zou dit altijd met je kunnen doen, Sylvie.

— En Sophie dan ? En Nicole ?

— Die kunnen voorlopig de pot op. Vergeleken bij jou zijn ze niets. Zo lang jij in de buurt blijft, wil ik alleen maar met jou naaien.

— Dat doet me heel veel plezier, Jean, zuchtte ze blij. En zelfs als ik niet meer in de buurt ben, is er niets dat ons tegenhoudt dit niet nog meer te doen, wel ? Ik zal je mijn adres geven en dan moet je me maar komen opzoeken !

En dat waren de mooiste woorden die een vrouw ooit tegen Jean gezegd had. Dolgelukkig begon hij haar kut nu sneller te neuken. Hij stootte met zijn heupen omhoog en omlaag, waarbij zijn pik in haar kut verdween en er terug uitgleed. En zij hield hem stoot voor stoot en zonder de minste aarzeling bij.

Haar heerlijk warme, nauwe kut bracht hem bijna buiten zinnen en hij merkte hoe zijn pik nog harder werd, hoewel hij dat bijna zelf niet kon geloven. En zijn ongeloof werd gedeeld door de bloedgeile Sylvie, die zou gedacht hebben dat hij haar iets probeerde wijs te maken als ze het niet zelf aan den lijve ondervonden had.

— O, Sylvie, kreunde Jean op zeker moment. Ik geloof dat ik nu bijna ga klaarkomen.

— Ik ook, piepte de knappe roodharige. Ik ga ook weer klaarkomen. Geef het me, Jean. Geef me alles wat je in je ballen hebt. Schiet mijn kut vol.

— Dat zal ik, krijste Jean. Bij God, dat zal ik !

En terwijl hij haar tieten kneedde alsof zijn leven er van afhing, neukte hij haar nog harder in de kut. Haar hete conversatie miste ook zijn uitwerking niet en toen ze slechts kreunde en steunde, vroeg hij :

— Zeg nog eens iets, Sylvie. Ik vind het prachtig als jij zo tegen mij praat.

— Geef me dat sperma, Jean. Ik wil je voelen schieten. Ik wil dat je mijn poesje boordevol zaad schiet. Ik wil je tot in mijn keel voelen spuiten. Ooohhhh ! Ik kom klaar ! Ik kom klaar door die heerlijk vette lul van je.

En dan werden haar woorden tot een onverstaanbaar gerochel toen ze voor de tweede keer die avond over de rand zeilde en meegenomen werd door een vloedgolf van gelukzaligheid. Weer spande haar poesje zich alsof haar kutspieren de bedoeling hadden zijn lul af te knijpen en hem voorgoed in haar schede te houden. Maar daar slaagden ze niet in, want hij bleef haar in de kut neuken tot hij klaarkwam.

Zij kronkelde wild door haar daverende climax toen ze opeens merkte dat hij letterlijk verstijfde, terwijl hij zijn lul zo diep als hij kon in haar poesje boorde. Hij hield hem daar en even later kwam het harde, stijve ding trillend tot leven. Dikke, witte stralen sperma flitsten uit zijn eikel en spatten tegen haar baarmoeder en de zijwanden van haar schede.

De plotselinge warmte in haar poesje joeg haar dadelijk naar een tweede, nee derde climax, die zo mogelijk nog heftiger was dan de twee voorgaande. Nu was het alsof de vloedgolf van gelukzaligheid haar meesleepte naar een ander universum, waar ze te pletter geworpen zou worden op de klippen van een sexoceaan.

En Jean verbaasde zichzelf over de grote hoeveelheid sperma die zijn ballen in de korte tijdspanne tussen Sophie en Sylvie hadden aangemaakt. Maar hij was er blij om dat hij de knappe roodharige zoveel van zijn sap kon geven.

— O, Jean, zuchtte Sylvie toen het eindelijk voorbij was en zij, zijn pik nog steeds heerlijk stijf in haar kut, met haar volle gewicht op hem bleef liggen. Vond jij het zo lekker als ik het gevonden heb ?

— Hoe lekker was het ? grinnikte Jean zuchtend.

— Héééééél lekker, zei ze en de "heel" was zodanig langgerekt dat het wel iets zeer speciaals geweest moest zijn.

— Ja, antwoordde hij. Ik vond het ook héééél lekker ! Wat nu ?

— Ik wil je pik afzuigen, verklapte Sylvie hem geil.

— En ik wil je poesje likken ! En aan je tieten knabbelen ! En je kontje zoenen !

— Uitstekend programma, vond Sylvie. Ik doe mee. En met verdomd veel plezier. Zeg, hoe zou het zijn jouw kont te zoenen ?

— Probeer het en dan weet je het, grinnikte hij.

— Verdraaid, dat zal ik, lachte ze en richtte zich op. En merkte tot haar vreugde dat zijn pik nog steeds lekker hard en stijf was.

De volgende ochtend, of liever middag, werden Sylvie en Jean pas om halftwaalf wakker.

— Verdomme, je moeder ! zuchtte de roodharige geschrokken, toen ze merkte hoe laat het reeds was.

— Niet panikeren, zei Jean vlug. Die zit waarschijnlijk reeds van deze morgen heel vroeg achter haar typemachine en weet niet beter of ik ben al een eeuwigheid wakker. Hij trok zijn slip aan en sloop op zijn tenen de trap af. Inderdaad, van uit het kantoor van zijn moeder weerklonk een intensief typemachinegeratel, dat af en toe onderbroken werd door een woedend "Merde !" als Thérèse Martin een fout typte.

Hij glimlachte en rende terug naar boven.

— De kust is veilig, fluisterde hij. Sylvie had zich reeds aangekleed ondertussen en zat gespannen op de rand van het bed. Jean graaide zijn kleren bijeen en daalde voor de tweede keer de trap af. Stom genoeg was in deze fermette de badkamer op het gelijkvloers, zodat hij het niet aandurfde Sylvie een verfrissende douche aan te bieden.

— Weet je wat, fluisterde hij. We knappen ons hier wat op en gaan dan baden in het vijvertje.

— Goed, zei ze. Maar ik heb weer een verscheurende honger. Was er geen ontbijt in de prijs van de kamer voorzien ? Die laatste zin ging vergezeld van een gezellig grinnikje en Jean grapte terug :

— Dat wel. Maar de ontbijtzaal sluit om klokslag tien uur. Verberg je in het

berghok, zodra je klaar bent. Ik ga even bij moeder en vertel haar dat ik niet thuis zal zijn voor het middageten. Ik maak een paar sandwiches klaar en we maken er ineens een piknik van. Okee ?

— Nee, zei ze. Ik ga ineens naar het vijvertje in plaats van me te verbergen in dat kot.

Jean knikte, poetste zijn tanden, kamde zijn haren en liep fluitend tot bij zijn moeder.

— Mag ik binnenkomen, mama ? vroeg hij nadat hij geklopt had.

— "Tuurlijk," glimlachte zijn moeder. Hoe is het, jongen ?

— Uitstekend, zei Jean vriendelijk. En, schiet je nieuwe boek een beetje op ?

— Ik ben nog maar pas begonnen, zei Thérèse Martin. Maar het gaat wel lekker tot nu toe. Het is heerlijk om hier te schrijven, zo rustig, zo kalm. Ik denk dat dit mijn beste boek zal worden dat ik ooit geschreven heb.

— Ik hoop het, knikte Jean. Ik wip even binnen om je te vertellen dat ik zin heb in een piknik. Ga je mee ?

Hij kon die vraag rustig stellen, aangezien hij toch wist dat ze nee zou zeggen.

— Nee, jongen. Ik blijf liever voortwerken. Een andere keer met plezier. Maar vandaag niet. Wacht, ik help je vlug met de sandwiches. Nu ik toch even gestopt ben, kan ik vlug zelf iets naar binnen werken.

— Dat is heel lief van je, moeder, zei Jean, blij dat hij het vervelende werkje niet zelf moest opknappen. Hij greep enkele blikjes cola uit de ijskast en wachtte tot zijn moeder klaar was.

Thérèse Martin had verheugd geglimlachend toen hij haar vroeg een dubbele portie sandwiches klaar te maken. Want, vertelde hij haar, de buitenlucht zorgt ervoor dat ik twee keer zoveel eet.

— Dat heb ik gemerkt, had zijn moeder droogjes geantwoord. Als je in het vervolg 's avonds honger krijgt, moet je er maar voor zorgen dat tegen 's morgens de vaat verdwenen is. Compris ?

— Veel plezier, jongen, zei ze terwijl ze hem een afscheidszoentje gaf. Kom niet te laat thuis straks.

— Neenee ! riep hij en haastte zich, zwaaiend met de plastic-zak vol levensmiddelen, naar de vijver in het bosje.

Sylvie had niet op hem gewacht, maar was dadelijk in het water gesprongen, merkte hij op, zodra hij het vijvertje bereikte.

— Kom erbij, Jean, riep ze blij. Het is heerlijk !

Die aansporing had hij feitelijk niet nodig, want het zien van de bloedmooie, naakte Sylvie was voldoende om hem de kleren van het lijf te laten rukken. Ze speelden een poosje met elkaar en geraakten daarbij allebei zo geil dat slechts een stevige vrijpartij hun geteisterde zinnen kon afkoelen.

Ze neukten vurig op de oever en lagen dan naast elkaar uit te blazen. Sylvie had de zak met proviand reeds eer aangedaan en genoot nu van een blikje cola.

— Sylvie, zuchtte Jean. Mag ik je een persoonlijke vraag stellen ?

Ze aarzelde een poosje en zei dan :

— Ik denk dat ik al weet wat je wil vragen. Je wil weten of ik mijn man vermoord heb of vergis ik me ?

Hij knikte stilletjes en liep vuurrood aan toen hij de droevige blik die haar blauwe ogen versluierde, opmerkte.

— Je hoeft niet te antwoorden, als je dat niet wil, zei hij vlug.

— Het zal me goed doen als ik eindelijk mijn hart eens kan verlichten, fluisterde ze en begon eensklaps te snikken.

— Ja, ik heb hem vermoord, zei ze door haar tranen heen. Toen hij Pierre voor mijn ogen als een hond neerschoot, geraakte ik buiten mezelf van woede. Maar in plaats van stomme dingen te doen, bleef ik verrassend koel. Berekenend koel. Ik wist dat mijn man nu een zware en lange gevangenisstraf riskeerde, maar dat was niet voldoende. Niet voor mij. Ik wou wraak nemen. Daarom deed ik alsof het me erg speet dat Pierre mijn minnaar geweest was en suste hem met de belofte dat ik het nooit meer zou doen. Ik

stelde hem voor het lijk van Pierre ergens te verbergen en het te enscèneren alsof het een zelfmoord betrof. Hij was zelf danig onder de indruk van wat hij gedaan had en was als een lammetje in mijn handen. Ik troonde hem mee naar het huis en zei dat hij wat moest gaan rusten. We zouden wachten tot diep in de nacht vooraleer we Pierre's lijk zouden verbergen. Ik bleef in de keuken tot ik zeker wist dat hij sliep en ben dan geruisloos naar boven geslopen met een broodmes. Ik maakte hem wakker en dreef dan het mes tussen zijn ribben.

— Hoe heeft de politie dat geslikt ? wou Jean weten.

— Vooraleer ik hen opbelde, heb ik mezelf wat slagen toegediend. Zo had ik bijvoorbeeld een kanjer van een blauw oog. Ik maakte hen wijs dat ik erin geslaagd was een broodmes mee te smokkelen naar mijn slaapkamer, maar dat ik moest wachten tot hij het geweer uit zijn handen liet glijden, vooraleer ik het durfde te gebruiken. Ondertussen had hij me zogezegd al lelijk toegetakeld, hoewel hij nooit zijn hand tegen mij opgelicht heeft.

— Slim, grinnikte Jean. Heel slim.

— Ik zei je toch dat ik op dat ogenblik berekenend koel was. Pas achteraf kwam de paniek. O, het was een hel, Jean. Een echte hel. Gelukkig heb ik steeds voet bij stuk gehouden, hoewel de politie alles geprobeerd heeft om me te doen bekennen dat ik hem vermoord had. Maar als het nog een week langer geduurd had, zou ik zeker gekraakt zijn. Heel zeker.

De herinneringen die haar overspoelden, zorgden ervoor dat ze nog harder begon te wenen en Jean kreeg ontzettend medelijden met het knappe meisje.

— Zie je, zuchtte ze, toen hij een troostende arm rond haar welgevormde schouders had laten glijden. Ik hield echt van Pierre en al de materiële welstand die mijn man me bood, zou ik graag laten schieten hebben voor een gelukkig leven met Pierre. Toen hij Pierre echter als een razende hond neerschoot, brak er iets in mij. Mijn dromen, mijn toekomst, alles was kapot. Alles ! Begrijp je dat ?

— O, ja, zei Jean gemeend. Ik zou waarschijnlijk net hetzelfde gedaan hebben in een gelijkaardige situatie. Ik vind dat jij volledig in je recht bent.

— Nochtans heb ik in zekere zin een moord met voorbedachten rade gepleegd.

— Daar trek ik me geen barst van aan, zei Jean dadelijk. Sylvie, ik geloof dat ik nu nog veel meer om je geef dan enkele ogenblikken geleden. Dit blijft ons geheim, nietwaar ?

— Liefst, zei Sylvie en door haar tranen heen schonk ze hem een warme, innige glimlach. Anders beland ik toch nog in de nor, als jij uit de biecht moest klappen.

— Dat zal ik niet, verzekerde hij haar. Nooit !

— Kus me, Jean, zei de knappe vrouw.

Het werd een tedere en erg langdurige zoen. En de zeventienjarige Jean voelde zich ineens heel erg volwassen. Het was alsof de bekentenis van Sylvie hem zonder overgang van jongeman tot man had gemaakt.

— Vind je me nu geen walgelijk mens ? vroeg de roodharige, maar aan de hoopvolle klank in haar stem was te horen dat zij wenste dat dat niet het geval zou zijn.

— Heel zeker niet, zei hij onmiddellijk. Integendeel. Ik bewonder je ervoor. Het bewijst me dat jij niet met je laat sollen en dat is iets wat ik ten zeerste in een vrouw waardeer. Bovendien vertelde ik je daarnet al dat ik nu nog méér om je geef.

En weer beloonde ze deze vriendelijke woorden met een vurige zoen, die hen allebei zo geil maakte dat ze van de weersomstuit opnieuw begonnen te neuken.

's Namiddags werd Jean geconfronteerd met het feit dat hij moest kiezen tussen Sophie en Nicole aan de ene kant en Sylvie aan de andere kant. Enig denkwerk bezorgde hem een prachtige

oplossing : hij verontschuldigde zich even bij de in de wijngaard gravende roodharige en repte zich naar het vijvertje.

De twee vriendinnen lagen reeds spiernaakt te zonnebaden op de oever.

— Daar is hij eindelijk ! riep Nicole vrolijk, toen hij door het struikgewas brak.

— Sorry, meisjes, zei Jean met een namaak-spijtige uitdrukking in de stem. Maar ik kan niet blijven. Ik moet dadelijk terug naar huis. Moeder staat erop dat ik haar help met onze woning in orde te brengen.

— Ach, verrek, zuchtte Sophie boos. En ik ben alweer net zo heet, als een hoer die in geen zes jaar een klant gehad heeft.

— Het spijt me vreselijk. Weten jullie wat ? riep Jean uit. Geef me jullie telefoonnummer, dan bel ik jullie wel zodra ik terug over mijn eigen tijd kan beschikken. Godverdomme, als jullie eens wisten hoezeer ik zin heb in een nummertje !

— Heb je echt geen tijd om vlug een potje te neuken ? vroeg Nicole zonder veel hoop.

— Nee, echt niet. Of moeder vermoord me ! En dan hebben jullie helemaal niets meer aan me.

— De volgende keer dat ik in de stad kom, koop ik mezelf een dildo. Een reusachtige dildo, zei Sophie getergd. Iedere keer als ik zin heb in een dikke pik, komt er iets tussen. En als ik geen zin heb, lopen er hordes mannen achter mijn kont.

— En wanneer heb jij dan wel geen zin ? grinnikte Nicole gevat.

— In plaats van te kibbelen, zouden jullie me beter jullie telefoonnummers geven, zuchtte Jean, die al bijna begon te wanhopen. Als jullie me nog willen zien, tenminste.

— Natuurlijk willen we jou nog zien, zei Sophie direct. Jij bent zowat de enige presentabele kerel uit de buurt.

En Jean noteerde ijverig hun nummers op een papiertje dat hij heel zorgvuldig zou bewaren voor de Sylvieloze toekomst.

Reeds twee weken hield Jean Sylvie nu reeds verborgen en nog steeds waren ze op zoek naar de vermeende schat in de wijngaard. De knappe roodharige had de hoop reeds lang opgegeven hier ooit iets te vinden en bleef alleen maar voortzoeken omdat Jean erop stond. Bovendien genoot ze van het gezelschap van de vriendelijke, voor zijn leeftijd zeer volwassene jongeman.

En hij neukte uitstekend, meer nog, iedere keer dat ze met hem aanrotzooide, scheen hij beter geworden te zijn.

Weer waren ze volop bezig te graven en de zon stond reeds laag aan de hemel. Jeans moeder had zich reeds verbaasd over het feit dat haar zoon zoveel belangstelling had voor een in haar ogen reeds op voorhand verloren zijnde wijngaard, doch beschouwde het als een gunstig voorteken. Hij had zich duidelijk neergelegd bij het feit dat hij enkele jaren op het platteland zou moeten doorbrengen en alle voordelen van een stad als Nancy zou moeten missen. Een paar keer had ze geprobeerd hem wijs te maken dat de grond veel te droog was voor wijnranken, maar daar scheen hij zich niet aan te storen.

Opeens gooide Sylvie de schop die ze hanteerde tegen de grond en liet zich neervallen.

— Ik geef het op, Jean, zei ze. Hier is toch niets te vinden.

En de jongeman vreesde reeds een poosje dat dit zou gaan gebeuren.

— Ja, gaf hij toe. Ik vrees dat we hier niets zullen vinden.

— Morgen keer ik terug naar Saint-Tropez, zuchtte Sylvie.

— Morgen al ? vroeg Jean.

— Ja, zei ze met een droevige glimlach. Ik heb mijn geluk hier lang genoeg op de proef gesteld. Eén van deze dagen ontdekt iemand mij en dan zijn de poppen aan het dansen.

— Wanneer vertrek je morgen ?

— Morgenavond. Heel laat !

— Ik breng je wel weg met mijn bromfiets, als je dat wil.

— Dacht je dat ik liever een dertigtal kilometer te voet afleg ? grinnikte ze.

De eerste dagen na Sylvie's vertrek, zat Jean danig in de put. Hij verweet zichzelf dat hij op de knappe roodharige verliefd geworden was, maar ja, tegen zijn gevoelens kon hij niet op.

Tenslotte gebruikte hij het papiertje waarop hij Nicole's en Sophie's telefoonnummers had neergekrabbeld en maakte een afspraak met hen. Na de neukpartij met de twee knappe teven, voelde hij zich al een stuk beter.

En dan besefte hij opeens dat hij gebruik kon maken van het bezoekrecht van zijn vader om Sylvie te ontmoeten. Terstond besloot hij zijn vader voor de zoveelste keer te verwittigen dat hij niet kon komen en zijn moeder te vertellen dat hij wél ging.

En hij zou gaan, doch inplaats van naar Nancy, zou hij richting Saint-Tropez gaan. Hij belde met Sylvie en die was dolgelukkig, toen ze hoorde dat hij kwam.

Hij zou 's vrijdags vertrekken en pas de dinsdag daaropvolgend terugkeren. De dag voor zijn vertrek bracht hij nog een bezoek aan de vijver. Maar aangezien zowel Nicole als Sophie hun kat gestuurd hadden die dag, keerde hij onverrichterzake terug naar huis.

En opeens besloot hij zelf de tuin nog eens vluchtig te onderzoeken. Hij haalde een spade uit het berghok en begon als razend te scheppen.

Sylvie's appartement lag bijna vlak bij de kust en een vriendelijke taxichauffeur bracht Jean in een mum van tijd naar het juiste adres.

— Jean ! riep Sylvie verheugd uit, toen ze op zijn gebel de deur van haar flat openmaakte. Ze wierp zich vrolijk in zijn armen.

— Sylvie ! beantwoordde hij haar groet. O ! Ik ben blij je te zien.

— En ik dan ! zuchtte de knappe vrouw. Het is hier maar een saaie boel te Saint-Tropez. Hier lopen meer buitenlanders rond dan Fransen. Weet je hoeveel mensen ik hier nu al ken ?

— Nee, zei hij benieuwd.

— Twee. Mijn overbuurvrouw, een oud wijfje van vooraan in de tachtig en mijn huisbaas. C'est tout !

— Drie nu. Want ik ben hier. En ik heb een verrassing voor je.

Hij droeg een kleine, leren koffer bij zich die hij nu snel opende.

— Dit heb ik gisteren in de wijngaard gevonden, vertelde hij haar opgewonden, terwijl hij een metalen koffertje uit zijn valies haalde. Ik weet niet wat erin zit, want ik heb het niet durven te openen.

Met grote ogen nam ze het metalen koffertje van hem over.

— Het weegt niet erg zwaar, zei ze. En het zit op slot.

— Heb je er geen sleutel van ? vroeg Jean.

— Zo'n slot heb ik nog nooit gezien, bekende Sylvie. Laat staan de sleutel die erop past.

— Nou ja, openkrijgen doen we het toch, hoor, grinnikte Jean en hij haalde een breekijzer uit zijn koffer.

— Zoiets heb jij niet, wel ? vroeg hij met een brede glimlach.

— Nee, bekende ze. Maar hoe kom je erbij zoiets met je mee te slepen ?

— Ik probeer altijd op alles voorzien te zijn.

Hij zette het breekijzer onder het deksel en wrikte keihard. Het slot was er duidelijk niet tegen bestand, want reeds van de eerste keer vloog het deksel open. Een heleboel papieren dwarrelden eruit toen Jean de druk op het breekijzer iets te lang aanhield en het hele boeltje omver stootte toen het deksel erafvloog.

— Wat zijn dat voor papieren ? vroeg Jean nieuwsgierig, toen Sylvie er dadelijk begon in te bladeren en haar ogen van seconde tot seconde verder openvielen.

— Dit is een soort zwarte boekhouding, fluisterde ze. Het vertelt me hoeveel

mijn man in Zwitserland bezit. In diverse kluizen en op diverse bankrekeningen. Alles bij elkaar...

Ze telde even in stilte.

— Iets minder dan twaalf miljoen !

— Twaalf miljoen ! riep Jean verbluft. Wow ! Sylvie ! Jij bent schatrijk !

— Laat me uitspreken, zei Sylvie dolgelukkig. Voor je me in de rede viel, wou ik namelijk zeggen : twaalf miljoen dollar !

— Dollars ?!!!

Nu was het Jeans beurt om even te rekenen.

— 1 dollar is momenteel ongeveer 7 franse frank, als ik me niet vergis. Dat betekent vierentachtig miljoen ! Sylvie, schat, jij bent definitief binnen !

Hij dacht even na en herinnerde zich iets dat hij de vorige dag op de radio gehoord had.

— Maar ik geef je wel de raad om die dollars zo vlug mogelijk in Duitse Marken om te zetten, want...

— Ik weet het, grinnikte ze. De dollar zakt !

— Wow ! Ik sta hier tegenover een heuse miljonaire.

Jean kon duidelijk zijn geluk niet op.

— Als je dat wilt, kun jij ook miljonair worden, Jean, zei Sylvie. Want hoewel je nog vrij jong bent, zou ik toch willen dat je bij me bleef.

— Huh ? deed Jean stomverbaasd.

Haar betoverende glimlach deed hem echter niet lang twijfelen !

— Als jij dat ook wil, Sylvie... DOLGRAAG ! Maar niet omdat je opeens stinkendrijk bent, maar omdat ik je de tofste vrouw vind die ik ooit ontmoet heb.

— Insgelijks, glimlachte Sylvie gelukkig.

— Hoe oud ben je eigenlijk ? wou Jean opeens weten.

— Bijna vijfentwintig. Is dat niet te oud voor je ?

— Dat moet je zelf maar beslissen, glimlachte Jean. Hij maakte zijn gulp open en haalde er een stokstijve lul uit.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER :
Uitgeverij BYBLOS, Emile Wautersstraat, 119 - 1020 Brussel. Beheerder : M. Wattenbergh.

OVERAL VERKRIJGBAAR

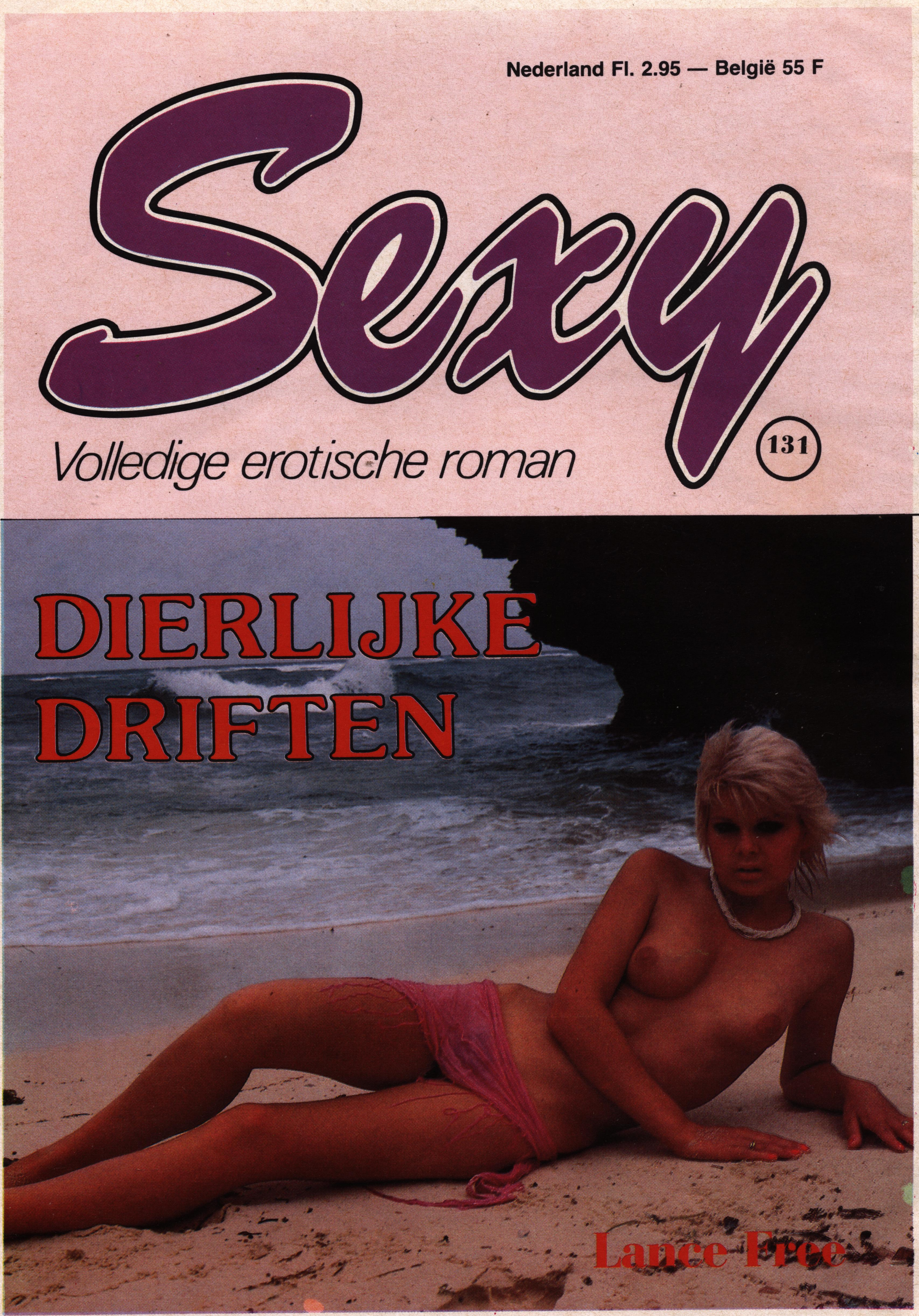

8 710425 006731